

PERRY RHODAN

193

Kurt Brand

PANIKA VE SLUNEČNÍ SOUSTAVĚ

Přeložil Jaroslav Kuťák

Hennera Dutchmana neměli v oblibě ani kolegové ani nadřízení, ale nikdo nedokázal říci, proč tomu tak je. Jediný, kdo by se k věci mohl srozumitelně vyjádřit, byl sám Henner Dutchman; ten ale mlčel.

Neustále byl převelován z jedné lodi na druhou. Nenašel se velitel, který by si s ním věděl rady. V Dutchmanových osobních papírech se pořád dokola objevovala stejná věta: Pro jednotku nevhodný.

Před třemi měsíci byl odvelen na Pluto. Tři měsíce na jednom místě zatím nikde nevydržel. Ovšem minulého večera přece jen dostal rozkaz k opuštění posádky. Vzal ho na vědomí, aniž by přitom hnul brvou.

Na Saturnu to nemohlo být horší než na Plutu. Jeho osobní složka o něco ztloustla. Přibyla další strohá věta: Pro jednotku nevhodný.

Henner Dutchman měl poslední službu v sále pod plochou kopulí. Coby odborník na inpotronická spojení měl za úkol hlídat všechny technické přístroje sálu, aby běžely bez závad.

Vždycky běžely bez závad! Jestli byl na téhle stanici někdo zbytečný, pak právě Henner Dutchman! Přesto ale nevypadal znuděně. Pořád byl v pohybu, přecházel z místa na místo, o všecko se zajímal. Snažil se vmísit do každého hovoru. Když mu dali najevo, že není žádoucí, zmizel k jiné skupince. Tam se mu ale obvykle nevedlo jinak. Nikdo ho neměl rád.

Dutchmanovi bylo 28 let a měřil metr osmdesát.

Právě přecházel po sále. Podíval se ke stropu. Plochá kopule byla průhledná. Zřetelně cítil chladný třpyt vzdálených hvězd, ale zajímal se o něj stejně málo jako o další převelení.

Premýšlel o smyslu této centrály, umístěné 28 pater hluboko v zamrzlé půdě Pluta. Téměř polovina z padesáti tisíc dálkově řízených gigantických transmitterových stanic, umístěných na vesmírných

základnách, byla propojena s touto centrálou. Zbytek byl společně zásobován ze stanic na Saturnu a na Jupiteru.

Jejich zásobování spočívalo v tom, že se každým z obřích transmitterů mohlo pomocí transmitterového paprsku poslat 1 000 gigatun nejrůznějších bomb, které by pak mohly být pomocí transformačních děl vystřeleny na nepřátelské cíle ve vesmíru. V Impériu se o tom vědělo.

Henner Dutchman o tom taky věděl a tudíž jako každý ve vesmíru věděl, že v celé Galaxii není žádná lépe chráněná sluneční soustava.

Kolem Sluneční soustavy a Země bylo takových gigantických transmitterů rozmístěno na stovky.

Zastavil se u zaměřovače vesmírného sektoru 3.

Vedle problikávala obrazovka. Počítač právě rozšifroval impulzy některých transmitterů a převáděl jejich řeč do srozumitelné podoby.

Na monitoru se objevila stříbrná tečka a rychle se blížila. Muži na stanovištích si toho všimli a začali nadávat.

„A máme tu dalšího blba!"

Henner Dutchman věděl, o kom je řeč. Zprávy, které každou hodinou přicházely ze Země, hovořily zcela bez obalu o nepřekonatelných rozporech mezi 802 šéfy států Galaxie, kteří přilétali do Terranie, aby si mezi sebe rozdělili hvězdnou říši Pozemšťanů.

Navíc už několik dní nikde nepadlo jméno Juliana Tifflora. Jeho odlet v čele těžké bojové flotily neznámo kam si mnozí vysvětlovali jako obyčejný útek.

„Za pár dnů anebo tejdnu tady máme tragédii jako ze žurnálu," řekl podsaditý chlapík u zaměřovače 3. „Ani se mi o tom nechce přemýšlet. Perry Rhodan zmizel, hned ho prohlásili za mrtvého a hvězdná říše Země se rázem rozpadla. Skoro každý, komu Pozemšťani věřili, zradil;... je to děs. Každý se snaží urvat, co se dá."

„Nezapomínej, že pořád ještě máme flotilu!"

Chlapík vypěnil.

„Flotilu? To by ale znamenalo válku!!"

Ozval se signál, který oznamoval příchod nových informací.

Bzučení znělo natolik zvláštně, že veškerý hovor pod kopulí ztichl. Centrála na Plutu byla přímo spojena s hlavním stanem flotily.

„Je to zašifrované! Zpráva pro plukovníka Mc'Zieho!"

Plukovník byl o příchodu zprávy promptně informován. Přišel do sálu a počkal na dešifrované znění textu. Všichni k němu zvědavě vzhlíželi. Vzal do ruky fólii a četl.

Pak zvedl hlavu, kývl na Hennera Dutchmana a řekl: „Přečtěte to, dozvíte se, co máte dělat."

Henner Dutchman četl:

Hlavní stan flotily plukovníkovi Mc'Ziemu. Všechny křižníky hlav států mají zákaz startu. Tento zákaz se vztahuje i na všechny doprovodné lodě. Nastavte transmitery, připojené k vaší stanici tak, aby žádná ze zmíněných lodí nemohla odletět ze soustavy.

Hlavní stan jedná na rozkaz Galaktické rozvědky.

Dutchman mlčky vrátil text plukovníkovi. Pak se otočil a namířil si to k centrálnímu ovladači. Otevřel vstup, natáhl ruku... a strnul.

Plukovník přikývl a zeptal se: „Hotovo, Dutchmane?"

Henner Dutchman zašeptal: „Pane, nemohu nařídit transmitery na nový speciální úkol. Chybí přepínací blok!"

Plukovník nehnul ani brvou.

„Díky," řekl. „Můžete ukončit svou službu. Přeji vám u vaší nové jednotky hodně štěstí."

„Budu ho potřebovat," odvětil Dutchman nahlas, aby ho všichni v sále slyšeli. Byli rádi, že opouští jejich posádku.

Když pak Henner Dutchmann vstupoval do transmiterů, už se na něj nikdo nedíval. Hodilo se mu to, protože namísto aby zvolil transmiterovou protistanici na Saturnu, vybral si jeden z transmiterů na Zemi. Pak vstoupil do oblouku a zmizel.

Šéf Kosmické hanzы, Homér G. Adams, nebyl nijak impozantní zjev. Byl maličký a trochu moc široký v ramenou. Měl ohnutá záda a nepoddajné vlasy věčně neučesané. Ovšem komu by to vadilo? Měl pověst člověka, který promění ve zlato všechno, nač sáhne.

Byl ministrem hospodářství Impéria a patřil k několika málo

vyvoleným, kteří se prakticky vůbec neukazovali na veřejnosti. Takže mnoho Pozemšťanů by ani nedokázalo říct, jestli je starý nebo mladý.

Zrovna u něj byl na návštěvě šéf Galaktické rozvědky, solární maršál Mercant.

Ministr hospodářství se chladně usmál, když Allan D. Mercant dokončil zprávu o momentální situaci. Pak se předklonil a klidným hlasem řekl: „Mercante, dám vám dobrou radu. Držte na uzdě všechny bojechtivé důstojníky. Tajná jednání šéfů vlád odposlouchávejte, ale nerušte je. Aspoň zjistíte jak kdo smýšlí. Ty pány, kteří si opravdu myslí, že si mezi sebou rozdělí Impérium, bych pak pozval na malou poradou sem ke mně a věřte, že jim naženu pořádnou hrůzu. Nedostanou strach ze mně. Dostanou strach ze své vlastní hlouposti. Celý vývoj situace vidím jasně před sebou. Od té doby, co nemusíme podporovat Arkonidany, disponuje náš státní rozpočet takovým množstvím prostředků jako ještě nikdy.”

Mercant netrpělivě mávl rukou.

„Tady přece nejde o peníze. Jde o klid ve sluneční soustavě, o pokračování vývoje námi vybudované hvězdné říše. Čeho se dočkáme, jestliže se ze dne na den rozzlobí polovina z 802 neklidných planet a rozhodne se opustit naše společenství?”

„Ptáte se dobře, příteli. Takže já odpovím: už devadesát let uzavírám se zmíněnými planetami smlouvy. Do každé smlouvy jsem zabudoval jisté pojistky. Pojistky, které se týkají financí! Stačí málo a peníze opustí kteroukoli planetu tak rychle, že si dotyční ani nestačí uvědomit, že jsou bankrot!... Proč se na mně tak divně koukáte?”

„Protože vám věřím, Adamsi. Ovšem... jak byste chtěl finančně zruinovat čtyři sta planet najednou?”

„Zadržte, příteli,” pousmál se Adams, „kdybychom to nechali dojít až tak daleko, zkrachujeme i my - tak rozsáhlá opatření by způsobila galaktickou inflaci nebývalých rozměrů. A vy byste mě pak ještě tisíc let poté proklínal! Ne, takový pomník si stavět nebudu. Podle mého názoru by stačilo přes noc docela legálně ožebračit dvacet, třicet planet, které jsou teď proti nám. Jako odstrašující příklad. Každopádně by to bylo mnohem humánnější než nasadit těžké bojové

křižníky flotily."

„Ano, ale jak byste to chtěl udělat, Adamsi?" zvolal Mercant, který byl sice géniem rozvědky, ale o hospodářských a finančních machinacích toho moc nevěděl.

„Vysvětlím vám to, Mercante. Peníze se musejí hýbat. Přelévají se od hvězdy k hvězdě stejnoměrným tempem. Ucpu všechny kanály až najeden, kterým peníze sice vytečou odevšad ven, ale už se nevrátí. A přesně v tu chvíli jim vypovíme smlouvy.

Co myslíte, že se bude dít na burzách těch planet? A co teprve když Kosmická hanza vrhne na trh balíky akcií?

Mercante, já tady od tohoto stolu mohu ovlivnit, na kterém z okolních světů zítra ráno propukne divoká inflace a která planeta zůstane ušetřena. Bylo mou povinností vůči Impériu činit předběžná opatření. Nyní se uvidí, jestli budu muset zakročit. Intuitivně však cítím, že to nebude tak zlé."

„Slabá útěcha, Adamsi. Ekonomické zločiny jsou téměř stejně zlé jako ty válečné."

„Máte samozřejmě pravdu, Mercante, ale copak chcete nečinně přihlížet, jak pár mocichtivých lumpů ničí státní útvar, který zajišťuje miliardám lidí mír a blahobyt? Proč nedáte tu bandu zatknout?"

„Mají imunitu, Adamsi!"

Homér se usmál. „Jak dlouho už mají jejich lodě zákaz startu, Mercante?"

„Asi hodinu."

„Takže jsou v Terranii všichni? Ze všech 802 planet?"

K odpovědi už se nedostali. Jejich hovor přerušil interkom. Obrazovka zůstala pohaslá, ale z reproduktoru se ozval identifikační kód, kvůli kterému Mercant zbystřil.

„Pane, právě jsem slyšel zprávu 3-3. 3-3 zřejmě platí!"

Homér G. Adams si s těmito údaji nevěděl rady, ale Mercantovi řekl hodně. Vyskočil a řekl: „Musím se okamžitě vrátit."

„Moment," odporoval Adams. „Co znamená 3-3?"

„3-3 znamená nebezpečí pro padesát tisíc gigantických transmitterů. Netuším, odkud hrozí."

„Právě teď? Právě nyní, když tady máme 802 zástupce vzbouřeneckých planet, je naše bezpečnost ohrožena? Není to trochu divné, Mercante?"

„Proto musím jít. Vrátím se, až budu chytřejší, Adamsi."

Henner Dutchman, oficiálně převelený na Saturn, vstal ze židle, když spatřil Mercanta. Kromě Dutchmana v místnosti seděli ještě tři další příslušníci Galaktické rozvědky. Allan D. Mercant si jich ale nevšímal a rovnou vyzval Dutchmana, aby mu podal hlášení.

„Pane, hned po mém příchodu jsem navázal spojení s QA-16 na Saturnu. QA-16 informoval FH-22 na Jupiteru. Odtud přišla nesprávná identifikace. QA-16 o tom FH-22 záměrně neinformoval, nenápadně nechal vystřídat kolegu Milтона a zjistil totéž co já na Plutu: inpotronický přepínací blok, pomocí kterého by bylo možné přeprogramovat gigantické transmitery, chybí i na Saturnu!

Jakmile mě o tom QA-16 informoval, vyhlásil jsem poplach 3-3."

„Kdy jste sem dorazil?"

Dutchman se podíval na hodinky. „Před 21 minutami, solární maršále Mercante."

Mercant se zeptal všech tří spolupracovníků: „Vaše poznatky, pánové?"

Už nějaké měli. Všichni tři byli u rozvědky déle než dvacet let, proto přesně věděli, co mají dělat.

„FH-22 byl zatčen a každou chvíli by měl být transmitterem přepraven do Terranie," odpověděl muž, který připomínal roztržitého profesora.

„Milton zmizel beze stopy, pane. Vystřídání ve službě pro něj bylo jasným varováním," řekl druhý muž.

„Pane," ozval se třetí, „ještě čekám na Nathanovu odpověď. Musí nám každou chvíli přijít."

Nathan byl největší centrální počítač Galaxie a nacházel se v podpovrchových hlubinách pozemského Měsíce.

Trvalo ještě čtyři a půl minuty než Nathanova odpověď přišla: FH-22 a Milton jsou s velkou pravděpodobností příslušníky skupiny Černá Hvězda!

Třetí muž, který očividně čekal právě na tuto zprávu, se rychle spojil s jistým místem. Mercant na něj tázavě pohlédl.

„Pane, mám obavy, že FH-22 už nežije...”

Jeho obava se naplnila. Od transmiteru přišla děsivá zpráva, že FH-22 byl krátce po opuštění stanice zavražděn robotem! Vražedný robot krátce nato vybuchl v autodestrukci!

„Ani bych se nedivil, kdybychom i Milтона našli mrtvého,” suše konstatoval Mercant.

Vtom se znovu ozval třetí muž: „Pane, Dutchman je v pořádku.”

Hennerem Dutchmanem to trhlo. Takže už mu nedůvěřovali a nechali ho telepaticky otestovat! Ovšem na druhou stranu musel Mercanta chápat. Copak FH-22 nezdánil? Copak Milton nepatřil ke skupině Černá Hvězda?

Mercant konečně odpověděl. „Vývoj událostí nás žene k cíli, o kterém máme jenom mizivou představu. Černá Hvězda zatím neprozradila žádné ze svých tajemství. Dutchmane, přihlásil byste se dobrovolně, kdyby vás centrála Galaktické rozvědky pozvala do speciální akce?”

„Jistěže, pane, ale v rozvědce jsou lepší lidé než já.”

Mercant se tázavě rozhlédl po svých mužích. Jeden za druhým přitakávali. Henner Dutchman si to neuměl vysvětlit. Hlavně mu vadilo, že zatím neudělali nic pro přeprogramování gigantických transmiterů.

Mercant si všiml jeho nervozity.

„Co vás trápí, Dutchmane? Chcete to vzdát předem?”

„Ne, pane. Ale musím myslet na transmitery, které měly být přeprogramovány, aby žádný ze vzbouřenců nemohl opustit naši soustavu.”

Mercant se letmo pousmál.

„S tím si nelamte hlavu, Dutchmane. Ochranný transmiterový systém je dokonalý. Rozumíte mi?”

„Jistě, pane!” usmál se Dutchman. Mezi řádky se totiž právě dozvěděl státní tajemství. Někde ve vesmíru asi existovaly další stanice, ze kterých bylo možné transmitery přeprogramovat.

„Dobrá, Dutchmane. Spojte se s Eignarem Trollem. Seznámí vás s podrobnostmi vaší speciální akce. Přeji vám štěstí, štěstí a hlavně zase štěstí!"

Eignar Troll byl ten, co vypadal jako profesor. Jeho jméno vzbuzovalo v příslušnících rozvědky respekt. Jenom několik vyvolených vědělo, jak vypadá. Muži kolem Mercanta zůstávali většinou v anonymitě.

„Dutchmane, znáte Administrátora Póla Undersona a státní šéfy Elka Yorgoa a Willa Boulvera?" zeptal se Troll.

„Znám jenom Boulvera, a to jen z obrazovky. Osobné ne."

„Postarám se, abyste po rozmluvě dostal příležitost seznámit se s našimi záznamy o těchto třech mužích. Vaším úkolem bude vystopovat jejich tajná setkání a kontakty na Zemi a zjistit, o čem jednají. Máte k dispozici štáb pětadvaceti mužů. V případě potřeby můžete přizvat i příslušníky jednotky mutantů."

Henner Dutchmann se trochu divil. Nechápal, proč právě jemu svěřili tak závažný úkol. V galaktické rozvědce toho totiž zatím příliš mnoho nedokázal.

„Ti tři mají něco společného s Černou Hvězdou?"

„Právě to bychom se rádi dozvěděli, Dutchmane. Víme jen, že Pól Underson má zájem uvolnit svou soustavu Ala ze svazku Impéria, aby společně se soustavami Hafnis a Pyrrha utvořili malou hvězdnou říši. Víc toho nemáme."

Dutchman zamyšleně pohlédl na Trolla. V duchu rekapituloval znalosti o těchto třech soustavách. Jejich osídlené planety patřily k nejstarším osídleneckým planetám Země. Všechny ležely v jednom směru ve vzdálenosti od 456 do 609 světelných let.

„A Elk Yorgo s Willem Bouverem s jeho plány souhlasí, Trolle?"

„Znáte nějakého šéfa státu, který by se v duchu nechtěl osamostatnit?"

„Vyjadřujete se velmi opatrně, pane Trolle. Od 7. listopadu loňského roku, kdy Arkonidané vyhlásili nezávislost, se přece už nedá mluvit o Spojeném Impériu. Skokani, Arasové, Antiové a všichni ostatní si dělají, co chtějí. Už tu není nikdo, koho by měli poslouchat."

Na světech Arkonu už se nezdržuje ani jeden Pozemšťan. Během posledních let jsme zahájili ústup, který je vskutku nebývalý a teď se někdo snaží roztrýštit i to málo, co zbylo - naši Sluneční říši?"

„Ano, Dutchmane," odpověděl Troll a podivně se usmál. „Nikoliv bezdůvodně byl Rhodan velice rychle prohlášen za mrtvého. Podle našich zpráv chce Černá Hvězda převzít vládu nade všemi planetami, které patřily do Impéria!"

„Copak nemáme flotilu, pane Trolle? Copak na ni není spolehnutí?" divil se Dutchman.

„Jestliže použijeme flotilu, budeme mít na krku válku ve vlastním domě. To si momentálně nemůžeme dovolit."

„Kolik Administrátorů a šéfů států zůstalo věrných?"

Troll mávl rukou.

„Držte se toho, co jste se naučil v rozvědce, Dutchmane a nedůvěřujte vůbec nikomu."

Homer G. Adams během uplynulých dvou set padesáti let ještě nikdy nespolupracoval s Allanem D. Mercantem tak intenzívně jako během posledních dní. Své plány musel pečlivě a pozorně stavět na poznatcích, které mu dodávala rozvědka. Proto se častěji než dříve obracel na Mercanta.

I nyní zapnul monitor a zeptal se: „Mám otázku, Mercante: Je mezi šéfy států i Vůdce Iratio Hondro?"

„Ne! Poslal jako zmocněného zástupce svého Prvního konzula Frosera Metschu. Proč vás to zajímá?"

„Protože, jsem právě zjistil, že planeta Plophos není zahrnuta v mém bezpečnostním systému."

„Jenom proto voláte, Adamsi?"

„Nejen proto, Mercante. Když jsem přemýšlel o Hondrovi a o jeho Plophosu, měl jsem nepříjemné tušení. Občas se mi stává, že mě zaskočí náhlá intuice. Díky, to je vše."

Homér G. Adams byl nejenom finanční génius, ale také něco jako mutant, který dokáže intuitivně odhadovat situaci.

Šéf rozvědky si nechal zavolat Eignara Trolla. Ten vypadal

překvapeně, když se Mercant zmínil o Froserovi Metschovi.

„Pane, Metscho pro nás nepředstavuje žádnou záhadu, ale už jsme si také všimli, že s jeho delegací není něco v pořádku. Jenomže co?”

Mercant suše odvětil: „Několikrát unikl našim tajným, že?”

„On a pár dalších lidí z jeho delegace. Metscho dorazil do Terranie mezi prvními. Zabývali jsme se jím velmi intenzívně. Odposlouchávali jsme jeho porady s ostatními šéfy vlád. Ale bezvýsledně. Pak ale najednou před několika dny Metsch a dva jeho muži beze stopy zmizeli. Metscho se o pár hodin později znovu objevil, ale ti dva jsou dosud pohřešováni. Plophoská delegace ale nepožádala, abychom po nich pátrali. Když se nám Metscho ztratil potřetí, nasadili jsme na něj naše mutanty. Rovněž bezvýsledně.”

Na monitoru se najednou objevilo hlášení pro Mercanta: „Pane, D-66 je od 12.08 hodin pozemského času pohřešován! V tu dobu se nacházel na teritoriu plophoské delegace! S odvoláním na paragraf 365, odstavec 3, požaduji, aby major Vynn obsadil a prohlédl všechny budovy. Pátrání pokračuje. Konec.”

D-66 bylo krycí jméno Hennera Dutchmana.

„Co mohl mezi Plophosany hledat?” divil se Mercant.

„Máme nasadit mutanty, pane?” zeptal se Troll.

„Teď je 15.48 hodin. Počkáme do pěti. Pokud ho do té doby nenajdete, použijeme mutanty. Kolikrát nám Metcho unikl?”

„Šestkrát, pane.”

„Už víme, jakým způsobem uniká?”

„Ne, nechal jsem vyslechnout naše agenty, ale jejich výpovědi nic nepřinesly. Zjišťovali jsme také, jestli nebyli ovlivněni sugescí. Výsledek zkoušky je negativní.”

„Díky, Trolle, to mi stačí. Nasad'te na Frosera Metsche nejlepší lidi. Nesmí už udělat ani krok bez našeho dohledu. Mimochodem, jaká je obecná reakce na zákaz startu delegačních lodí?”

„Pane, už máme tucet oficiálních stížností. Jedenáct šéfů Vlád ostře protestuje proti omezování svobody. A s dalšími protesty můžeme počítat v nejbližší době.”

„Pánové Administrátoři a šéfové vlád by si měli přečíst Hlavní

zákon Sluneční říše. Paragraf osm, odstavec čtyři nám taková opatření umožňuje. Dejte mi vědět, jakmile se dozvíte něco nového o D-66."

Henner Dutchman tiše klel.

Plophosané mu vytrhli šestku vpravo dole, ve které měl zabudovanou mikrovysílačku. Už se nemohl spojit s centrálou. Navíc ani nevěděl, kam ho vlastně zavřeli. Věděl pouze, že je plně v moci Plophosanů.

Beze strachu si prohlížel strážního robota, který stál nehybně v koutě a díval se na zajatce ččkami svých očních objektivů. Byl naprogramován na nejvyšší ostrážitost. Plophosané znali schopnosti pozemských agentů.

Henner Dutchman načerpal ze setkání s Plophosany poměrně hodně informací. Tito lidé, jejichž předci kdysi opustili Zemi, aby kolonizovali cizí planety, byli velice dobře informováni o pozemské rozvědce.

Už na jeho příchod čekali!

Připravili na něj léčku a on do ní, aniž by jen co tušil, spadl!

Dutchman by teď na svůj život nevsadil ani zlámaný groš. Plophosané mu dali jednoznačně najevo, že se ho chystají odstranit. Ale proč ho nejdřív zavřeli, to mu neřekli.

Čas plynul a už nedokázal odhadnout, kolik může být hodin. Kromě nejnnutnějšího oblečení nic jiného neměl. V místnosti byla jenom židle, na které seděl, a ten robot. Zvenčí k nim nepronikal žádný zvuk. Dopravili ho sem omráčeného. Pravděpodobně byl hluboko pod zemí.

Netušil, že za svůj život vděčí náhodě: Froser Metscho se totiž zdržel u Administrátora Póla Undersona v parlamentním předsálí a nepřišel zpět ve čtyři hodiny, jak měl naplánováno. Místo toho navštívil Undersonovu vlajkovou loď. Na palubě lodi ALA si mohli být jisti, že je galaktická rozvědka nebude odposlouchávat.

Mezitím bylo pět hodin.

Eignar Troll nasadil do pátrání po D-66 mutanty. Jako jediný teleporter byla k dispozici Guckyho manželka Iltu. Všichni prvotřídní telepati byli v akci po celé Galaxii, nicméně i zbylí mutantí dokázali

úžasně věci, především když se spojili do bloku.

Přesně v 17 hodin se sedm telepatů soustředilo a vyzařovalo parapsychické síly. Využívali přitom vysoce výkonný přijímač telepatických vln. Tento skvělý přístroj mohli obsluhovat pouze mutanti. Obyčejnému člověku byl k ničemu.

Iltu netrpělivě posedávala vedle Trolla a čekala, kdy bude moci teleportovat.

Ručičky přístroje jen pomalu klouzaly po ciferníku..

Telepati stáli nehnutě a soustředili se.

V 17 hodin 11 minut zachytili myšlenkové impulzy Hennera Dutchmana a přístroj to potvrdil. O dvě minuty později věděli na metr přesně, kde je.

„Takže přece jen je v budově delegace Plophosanů!" zabručel Troll a otočil se k Iltu. Její místo však už bylo prázdné.

Iltu teleportovala.

Troll okamžitě jednal. Pohotovostní jednotky dostaly instrukce a pár minut poté už byla budova plophoské delegace ze všech stran obklíčena. Neproklouzla by ani myš.

Froser Metscho se vrátil po páté a hned v 17 hodin 15 minut vyslovil přání, že chce mluvit se zajatým agentem pozemské rozvědky.

Když klesal v antigravu dolů do podzemí, dorazilo k němu hlášení, že budovu obklíčili vojáci a několik stovek bojových robotů.

„Mizíme!" křikl na své dva průvodce a přestoupili do sousedního antigravu, který je vynášel zpátky k povrchu planety. Cestou zaslechli temné dunění, které přicházelo z hlubiny. Jako by tam dole došlo k explozi.

Myšobka Iltu nezpamatovala se, když v Dutchmanově cele narazila na strážního robota. V duchu byla se svým miláčkem Guckym, když na robota zamířila dezintegrátorem a proměnila jeho hlavu v plynový mráček.

„Padáme!" zapištěla na překvapeného Dutchmana, chytila ho za paži a teleportovala s ním pryč z cely.

Už neviděli, jak strážní robot padá na podlahu a způsobuje ohlušující explozi, která trhala stěny cely a pak způsobila její zával.

Dutchman prožil teleportaci poprvé v životě, proto byl pořád ještě trochu v šoku, když se ho Eignar Troll ptal: „Co jste všechno zjistil, Dutchmane? Vzpamatujte se. Jde o každou vteřinu!”

Henner Dutchman vrtěl hlavou.

Před chvilkou byl zavřený v malé nepřívětivé místnůstce hluboko pod zemí a teď najednou stál v centrále Galaktické rozvědky před Eignarem Trollem. Nadechl se a zvolna podával hlášení.

„Viděl jste jenom dva muže? Jinak nikoho?”

„Ne, pane...”

„Dobře...” otočil se Troll k Iltu. „Skočte s ním za majorem Vynnem. Drží budovu Plophosanů v šachu. Vyřídíte mu, že má nechat nastoupit celou tu jejich povedenou delegaci a vy, Dutchmane, ukážete prstem na ty dva šibeničníky, co vás zajali!”

Dutchman pak prožil druhou teleportaci. Dematerializovali mezi dvěma pancéřovými letouny zhruba padesát metrů od obklíčené budovy. Za okamžik stáli před majorem Vynnem.

„Fajn, Dutchmane! Nevěřil byste, s jakou radostí nechám pány Plophosany nastoupit do latě! Pamatujete si tváře těch dvou lumpů dobře?”

„Poznal bych je i za sto let, pane!”

První konzul se odvolával na diplomatickou imunitu. Ovšem major Vynn se v zákonech Solárního Impéria vyznal až moc dobře.

„Bohužel, První konzule! Bylo vyhlášeno stanné právo! Přikážete všem svým lidem, aby vyšli z budovy a nenuťte nás použít násilí.”

„Jak si přejete, pane,” ledově chladně odvětil Froser Metscho. „Ale jednoho dne budete hořce litovat. Nezapomínejte, že Plophos do této chvíle patřil mezi loajální soustavy. Nezapomínejte, že se zítra sejdou všechny hlavy států a...”

Major Vynn měl dojem, že se konzul snaží získat čas. Ostře mu skočil do řeči: „Svolejte do tohoto sálu všechny své lidi! Protesty můžete směřovat na velkoadministraci!”

Členové delegace si dávali na čas.

Trvalo půl hodiny než Metscho oznámil, že nastoupili všichni.

Dutchman si je chvíli prohlížel, pak řekl: „Nejsou mezi nimi!“

„To jsem si mohl myslet!“ zašeptal Vynn. Pak přikázal prohledat celý objekt. „Použijte i roboty!“

Úkosem pohlédl na Metscha. Ten se šklebil, ledabyly si hověl v křesle a popíjel kávu. Plophosané postávali ve skupince kolem něj a nenávistně si měřili Pozemšťany.

Během další půl hodiny byla celá budova pečlivě prohledána. Ti dva však nebyli nikde nalezeni.

„Dutchmane, byl jste přepaden tady? Určitě tady?“ ujišťoval se Vynn. Agent přitakal.

„Prohledat sklepení, podzemí, použít všechny dostupné prostředky!“ přikázal major.

Ve 20 hodin 43 minut rozvědka ukončila akci. Hledání Plophosané nalezení nebyli.

„Zítřka se při rozhovorech zařídím podle vzniklé situace!“ To bylo všechno, co major Froser Metscho řekl a Pozemšťané mlčky opustili budovu.

Allan D. Mercant byl informován a okamžitě k sobě povolal Hennera Dutchmana. „Dutchmane, vaším úkolem bylo sledovat skupinu Yorga, Boulvera a Undersona. Co jste pohledával na území delegace Plophosanů?“

„Pane,“ klidně odpověděl Dutchman a nereagoval na příkrý tón nadřízeného. „Viděl jsem, jak Milton, to je onen expert z centrály na Saturnu - vchází do budovy plophoské delegace.“

„Mluvíte o stejném Miltonovi, který beze stopy zmizel poté, co byl na Saturnu vystřídán ve službě agentem QA-16?“

„Ano, pane.“

„Odkud jste ho znal?“

„Z kartotéky. Osobně jsme se nikdy nesetkali. Ale už to všechno začínám chápat. Milton sloužil jako návnada, pomocí které mě Plophosané vlákali do svého objektu. To by však zároveň znamenalo, že mezi Prvním konzulem a třemi šéfy vlád, které jsem měl se svou skupinou sledovat, musí existovat spojení.“

„Chci důkazy, Dutchmane!" přikázal Mercant.

Generál Magnioli se rozčiloval. Přestože rozkázal, že ho nikdo nesmí vyrušovat, ve dveřích stál pobočník a hlásil: „Odpusťte, pane, ale chce s vámi nutně mluvit Administrátor Underson."

Magnioli právě jednal s generály Bertrandem a Cefem. Všichni tři veleli nejtěžším jednotkám Solární flotily. Právě se dohodli, že zítra na parlamentním setkání všech delegací postaví šéfy vlád před ultimátum. Věřili, že jejich vojenská síla vyřeší všechny problémy.

Přesto však byli překvapeni, že s generálem Magniolim chce mluvit někdo jako Administrátor Pól Underson. Podle všeho totiž patřil k těm, kdo chtěli rozdělit Solární Impérium na malé hvězdné říše. Právě tomu chtěli generálové čelit a v případě potřeby nasadit své flotily.

„Počkejte venku!" zavolal Magnioli na svého adjutanta. Krátce nato vstoupil Administrátor Pól Underson, šéf planety Páro v soustavě Ala.

Štíhlý, prošedivělý muž se posadil. S generály se znal, nemělo smysl se navzájem představovat. Kromě toho dal hned najevo, že zná jejich plány.

„Vážení pánové, s tím svým ultimátem se zítra moc daleko nedostanete. Dobře známe vaše plány a tak víme, že nedisponujete celou flotilou, to zdaleka ne. Abych se vyjádřil co nejjasněji: prostě nás nezajímáte. Pokud byste chtěli vyvolat občanskou válku... prosím, nemůžeme vám v tom nijak bránit, ale věřte, že pár měsíců by se vaše tři bojové svazky snad udržely, ale déle ne.

Děkuji, že jste mě vyslechli. Ovšem nepřišel jsem se s vámi přít. Přinesl jsem vám velkorysý návrh. Zachovejte se zítra na jednání neutrálně. Mlčte a k ničemu se nevyjadřujte. Vaše mlčení bude pak odměněno mírou vrchovatou. Překoná to všechna vaše očekávání..."

Generál Magnioli si odkašlal.

„Mluvte dál, Undersone."

„Tyto návrhy nepřednáším jenom svým jménem, nýbrž i jménem mnoha kolegů státníků. Rhodanova říše je v troskách. Samotný Rhodan je mrtev. Z naší strany je vše dobře připraveno. Neprozradím vám žádné tajemství, když řeknu, že se polovina ze 1114 základen

Sluneční říše nachází pevně v naší moci, včetně svazků flotily, které na nich kotví. . ."

Generál Cefe si poposedl.

„Váš čas uplynul, Undersone! Můžete jít!" vyjel na hosta.

Vstoupil adjutant a odvedl Ubndersona. Generálové opět osaměli.

„Rád bych informoval Solárního maršála Mercanta," navrhoval Cefe.

„To není nutné," usmál se Magnioli. „Myslím, že nás poslouchal a že už všechno ví."

Zatímco podstatná část z padesáti miliónů lidí, kteří žili v Terranii, ještě spala, galaktická rozvědka už vydávala rozkazy svým nejlepším lidem. Poplach platil i pro oblast Měsíce, který se během posledních dvou set let proměnil ve velkou továrnu na výrobu kosmických lodí, stejně jako Mars a Venuše.

Nezasvěcený by si ničeho zvláštního nevšiml a nějakého poplachu už vůbec ne. Týkal se jenom šéfů jednotlivých oddělení. Museli si začít lámat hlavu, jak splnit rozkaz R-1. Nikdo nedával dohromady písmeno R s Rhodanem. Perry Rhodan byl prohlášen za mrtvého. Jeho smrt měla být zítra, 13. března 2329 během zasedání šéfů vlád, oficiálně oznámena a zapsána do análů.

Právě začínala první hodina dne 13. března. Henner Dutchman se potuloval v blízkosti budovy, ve které byla ubytována delegace státního šéfa Elka Yorgoa. Dutchman předstíral zmoženost opilstvím, ležel na zadním sedadle svého vozu, přikrytý pláštěm tak, aby mu nebylo vidět do tváře. Na podlaze před sebou měl speciální přístroj, určený pouze pro rozvědčíky. Pomocí něho mohl odposlouchávat hovory v uzavřených místnostech do vzdálenosti až pěti kilometrů.

Vtom zaslechl větu, která způsobila, že zbystřil. Někjaký hlas totiž řekl: „Maršál Tifflor dorazí dnes ráno."

Jiný hlas se zeptal: „Je to fakt nebo fáma?"

„Spolehlivá zpráva, pane. Z nejlepšího zdroje..."

„Nechci slyšet žádná jména, nemohu se zbavit podezření, že nás pořád poslouchá ta jejich zatracená rozvědka."

Dutchman uslyšel smích, pak kdosi řekl: „Pane, naše ochrana je ztrojnásobená. Před půl hodinou jsme ji testovali. Ven neprojde ani slovo. Tady můžeme s klidným srdcem mluvit!"

„Myslíš?" zabručel si pro sebe Dutchman, ale vtom zaslechl blížící se kroky. Nějaký zvědavce mířil k jeho vozu. Dutchman věřil nebezpečí. Sáhł pod plášť pro minikom a zapnul ho. V následujícím okamžiku jím projela ostrá bolest a ztratil vědomí.

Neznámý, který ho paralyzoval, se pak snažil otevřít dveře vozu, ale nešlo mu to. Proto se rozhlédl, vytáhl termopaprskomet a jednoduše zámek roztavil.

Otevřel dveře, strčil hlavu dovnitř a strnul. Právě totiž uslyšel, jak někdo říká: „Tifflorova loď přistane přímo na fúzní bombu. Bude odpálena, jakmile maršál opustí palubu. Po takové demonstraci naší síly a schopnosti nám na zasedání nebude dělat potíže."

„Zatraceně, štěnice!" sykl neznámý a strhl z Dutchmana plášť, kterým se přikrýval. Pak ho ještě jednou zblízka paralyzoval. Sklonil se nad přístroj a přečetl si na něm jeho název: Sper.

„Tohle neznám..." zamumlal. „Ani toho chlapa neznám... však oni si ho zjistí."

Zabouchl dveře a přešel na místo řidiče.

Nad Terranií se klenulo noční nebe. Podle předpovědi mělo v půl deváté večer začít pršet. Teď by kolem sebe nejraději viděl mlhu...

Rozjel se. Přímě proti němu se objevil kužel světla jiného vozu, ale nepřikládal mu žádný význam. Z odposlouchávacího přístroje se za ním ozvalo: „Momentálně je fuk, jestli generálové půjdou s námi nebo proti nám. Až se na zasedání začne hlasovat, stejně získáme většinu."

Neznámý se podíval z kurzového směrovače oknem před sebe. V tu chvíli ho světlo protijedoucího vozidla oslnilo a on do něčeho narazil. Měl pocit, že vrazil do zdi a že ta zeď povolila. Aerbagy vozidla mu zachránily život, ale dřív než mohl pochopit, co se stalo, zasáhl ho paralyzující paprsek. V bezvědomí se zhroutil na volant.

Něčí ruce ho vytáhly ven. Na opačné straně byl vynášen Henner Dutchman. Vše probíhalo v tichosti, dokud se jeden z mužů nenaklonil nad Dutchmana a neřekl: „O.K. !" Chvilku předtím vypnul

Dutchmanův minikom.

Oba omráčení byly odneseni ke vznášedlu, do kterého vozidlo narazilo. Pancéřovanému vznášedlu se nestalo nic. S tichým bzučením se zvedlo a odletělo k hlavnímu stanu Galaktické rozvědky.

Přístroj Sper už nepracoval. Jeho výkonnost měla své meze.

Když Dutchman otevřel oči a rozhlédl se, poznával Solárního maršála Mercanta a Eignara Trolla. V uších mu hučelo.

„Dutchmane, jste fit?“ zeptal se Mercant.

Agent přikývl a pokusil se vstát z lůžka.

„Ještě ležte, dokud nezačne působit injekce. Víte, kdo vás přepadl?“

Agent zavrtěl hlavou.

„Že by zase Plophosané?“

„Kdepak! Byl to Milton! Už jsme ho telepaticky vyslýchali. On vás nezná, ale dozvěděl se, že se někdo pokouší odposlouchávat Modalany. Dokonce mu prozradili, kde stojí váš vůz. Ale nedokáže říct, kdo mu tuhle informaci vlastně dal. Nebyl jste to nakonec vy sám, Dutchmane?“

Agent vyskočil z lůžka a rozzlobeně požadoval: „Chci být taky podroben telepatickému výslechu, pane!“

Mercant se usmál.

„Proč jste zapnul minikom?“

„Protože jsem u vozidla spatřil nějakou postavu. Vytušil jsem nebezpečí, tak jsem ho zapnul.“

„Měl jste štěstí, že se Milton choval jako slon v porcelánu. Dispečer tudíž poznal, že se s vámi něco děje a vyhlásil poplach. Co jste všechno slyšel než vás přepadl Milton?“

„Že dnes přiletí maršál Julian Tifflor. Prý to je zaručená zpráva...“

Dutchman zmlkl, protože neporozuměl pohledu, který Mercant vrhl po Eignaru Trollovi. Ten už seděl před videofonem a oznamoval: „Zatknout A-72. Použít paralyzátory!“

Troll odešel ke křeslu a uvelebil se v něm. V místnosti zavládlo tísnivé ticho. Mercantova tvář připomínala masku. Minuty ubíhaly, pak se otevřely dveře. Vstoupili tři muži. Ten prostřední byl zajatec.

Henner Dutchman neznal ani jednoho z příchozích.

Vtom se rozzářila obrazovka. Někdo naléhavě požadoval Solárního maršála. Mercant si nechal obraz, ale zvuk vypnul. Přítomní tak nemohli vědět, co mu kdo sděluje.

„Podejte mi písemné hlášení a pak mi ukažte jeho text!”

Trvalo to půl hodiny, pak se text objevil:

Zajali jsme tři příslušníky skupiny Černá Hvězda. Telepatický výslech prokázal, že zajatci už déle než rok vyráběli radiové roznětky pro gigatunové bomby. Zajatci patří k 78. bojovému svazku flotily.

Mercant se pustil do práce. „Prosím, všichni opusťte tuto místnost!” přikázal.

Odcházezi, odešel i A-72.

Pak se Mercant spojil se šéfem flotily, který stejně jako všichni ostatní důležití muži prakticky nespál.

„... nevím,” začal Mercant, „jestli se mí agenti nepletou, ale pro jistotu bych chtěl nechat prohledat všechny lodě 78. svazku. Asi budou mít na palubách gigatunové bomby.”

„Mercante, co to říkáte...?”

„Jenom nahlas vyslovuji své obavy. Informujte mne o výsledku inspekce.”

Potom si zjišťoval, jestli Miltonův výslech přinesl nové poznatky. Mercant chtěl především vědět, kam mohl zmizet Milton poté, co vlákal do plophoské budovy Hennera Dutchmana.

„Pane,” ozval se důstojník na druhé straně spojení, „Milton to neví, protože ho hned po vstupu do budovy paralyzovali.”

„Vyslýchali jste ho také ohledně událostí na Saturnu?” netrpělivě vyzvídal šéf rozvědky. „Mluvte, člověče!”

Důstojník se zatvářil nešťastně. „Pane, přirozeně, že jsme ho vyslýchali, ale tvrdil jen, že tentýž muž, který mu nařídil, že bude vystřídán ve službě, jej poslal do nějakého kluzáku a tam ho opět někdo omráčil. Probral se zase až tady v Terranii mezi Plophosany.

Tajný spolek Černá Hvězda se prostě zabezpečuje na všechny strany. Jeden nezná druhého, všichni byli zřejmě podrobeni vymývání mozku. Milton asi není výjimka.”

Mercant toho teď už věděl dost. Ukončil rozhovor a zavolal muže,

které před chvílí poslal ven.

A-72 byl stále přísně střežen.

Mercant se ho zeptal: „Hodláte se přiznat, Merline?"

Henner Dutchman zbystřil. Takže Merlin že by byl tím spolehlivým pramenem informací Modalanů? Merlin, jeden z Mercantových nejbližších spolupracovníků?

Merlinovi bylo kolem padesáti. Uštěpačně pohlédl na Mercanta a řekl: „Brzy si tuhle hru zahrajeme znovu, Mercante, ale vyměníme si přitom role!"

Solární maršál se s ním nepáral: „Výslech podle instrukce 12.! Proved'te!"

Merlin suše polkl.

„Cože? Čeho se to opovažujete?" zachraptěl. „Toho budete litovat, Mercante... hrozně litovat!"

„Odved'te ho!" přikázal šéf rozvědky.

Když opět osaměl jen s Trollem a Dutchmanem, Henner se ho zeptal: „Je tedy pravda, že maršál Tiffloor přiletí dnes ráno?"

„Jistě," kývl Mercant. „Jen s tím rozdílem, že Tiff... ehm, maršál Tiffloor... nepříslané na kosmodromu."

„Merlin to věděl?"

„Věděl o přistání, ale o změně místa ne. No nic, Dutchmane, myslím, že máte nárok na odpočinek. Do Tiffloorova přiletu byste měl svou skupinu řídit od stolu. Aktivní nasazení máte na pár hodin zakázané..."

Znovu se ozvala obrazovka videofonu a pak se na ní objevila tvář Homéra G. Adamse. Když zjistil, že má Mercant návštěvu, formuloval své věty opatrněji.

„Mnohokrát děkuji za informace, Mercante. Mí lidé už taky dělají přesčasy. Už jsem ukončil některé ze závěrečných příprav."

„To my bohužel ještě nemůžeme říct. Nechtěl jste k sobě náhodou pozvat pár Administrátorů?"

„Rozmyslel jsem si to, Mercante. Máte pro mě něco nového?" „Zatím ještě ne..."

Zasedání Administrátorů a šéfů vlád mělo být podle plánu zahájeno v 9.30. Všechny důležité televizní stanice se připravily na přímý přenos z jednacího sálu. Pod stropem sálu se vznášel bezpočet antigravů s přenosovou technikou.

V 5 hodin 16 minut došlo v parlamentním sále k mimořádné události. Zatímco týmy techniků pracovaly na přípravách přenosu, najednou se ve vzduchu objevilo osm robotů a bez varování začali z paralyzátorů ostřelovat osádku jednoho antigravu.

Spolu s roboty vešlo portálem XXIII do sálu ještě dvacet mužů. Nezúčastněně pozorovali, jak roboti snášejí dolů bezvládná těla. Ta pak byla vynesena na chodbu.

Ovšem ani tato náhlá akce proti dalším příslušníkům skupiny Černá Hvězda nepřinesla žádný významnější výsledek. Přístroje na jejich antigravu samočinně vybuchly, takže ani nebylo možné zjistit, s jakými stanicemi byly propojeny.

Nicméně nějaké informace tu přece jen byly. Hodinu před zahájením setkání hlav států bylo jasné, že nejméně dvě stě padesát hlasů bude podporovat separatistické snahy.

Na chodbách parlamentu se objevili vysocí důstojníci flotily. Tři generálové - Cefe, Magnioli a Bertrand s doprovodem štábů zdravili přítomné. I s Administrátorem Polem Undersonem si vyměnili pár zdvořilostních frází.

Všude, kde se generálové ukázali, zavládla ledová nálada.

Krátce před zahájením zasedání protestoval Enzo Giles jménem několika dalších administrátorů proti přítomnosti galaktické rozvědky. Konstatoval, že pokud její příslušníci neopustí jednací sál, nezahájí zasedání a že prezídium podá na rozvědku žalobu u Nejvyššího soudu.

Mercant se ale nenechal tahat za nos.

Od sedmi hodin ráno v sále nebyl už ani jeden příslušník rozvědky, proto mohl předsedovi prezídia s klidným svědomím říci: „Gilesi, dokažte mi, že se v budově zdržuje jeden jediný můj úředník a můžete ho hned zatknout. Máte na to právo. Budu čekat, že mi ohlásíte svůj úspěch.“

V 9.30 bylo zasedání zahájeno.

Enzo Giles konstatoval, že se dostavilo všech 802 zástupců, oprávněných hlasovat.

„Zasedání je zahájeno. První bod programu zní:

Budeme hlasovat, zda maršál Julian Tifflor zůstane ve funkci nástupce Perryho Rhodana nebo jestli má být vystřídán."

Mercant sledoval jednání prostřednictvím televizního přenosu. Uvelebil se v křesle a zabručel: „Tak si tedy hlasujte, hoši..."

Plukovník Mc'Zie se právě nacházel ve velkém kopulovitém sále, když byl nahlášen přílet superobřího křižníku imperiální třídy. Ve stejný okamžik dorazil i krátký impuls, kterého se hned ujal staniční počítač.

„Plukovníku," oznamoval výsledky vyhodnocení důstojník od počítače, „přilétající loď patří ke svazku, se kterým maršál Tifflor před několika týdny náhle odletěl do vesmíru..."

„Raději měl zůstat v Terranii," bručel Mc'Zie. „Poslechněte si to..." řekl a ukázal na velký televizní monitor, který zobrazoval události v parlamentu.

Enzo Giles sotva vyzval přítomné, aby se rozhodli, jestli se bude hlasovat o setrvání Juliana Tifflora u moci, a už se dvě stě hlav států hlásilo o slovo. Skandovali z plna hrdla: „Nehlasovat, nehlasovat...!"

Enzo Giles se marně snažil obnovit klid v jednací síni. Nakonec byl nucen přerušit zasedání na půl hodiny. Obrovská světelná písmena oznamovala jeho rozhodnutí. A rázem bylo ticho. Křikloun! Dosáhli svého a získali alespoň půl hodiny času.

Superobří loď mezitím prolétla oběžnou dráhu Pluta a mířila dál směrem k Zemi.

Důstojník u staničního počítače se podíval na plukovníka Mc'Zieho a řekl: „Jen bych rád věděl, proč má ten křižník tolik naspěch a proč se maršál Tifflor neobjevil rovnou se dvěma tisíci svých bojových lodí."

Mc'Zie se zamračil. „Mladíku, vy byste na to šel moc zhurta. To ale nejde. Demokracie je demokracie. Kdyby to Tifflor udělal, znamenalo

by to, že by parlament jednal pod nátlakem."

„Vždyť ale šéf osobně stanovil, že Tiffloor bude jeho zástupcem!"

„Zástupce není totéž co nástupce, poručíku! Však ještě uvidíte, jaký je mezi těmito dvěma pojmy rozdíl. Vsadil bych se, že k hlasování o Julianu Tiffloorovi a o jeho postu ani nedojde. No, vyčkejme času..."

Homér G. Adams byl v mnoha ohledech velmi opatrný. Proto nepoužil ke svým záměrům velkou hypervysílačku Terranie. Svě, povětšinou velmi složité a obsáhlé příkazy, vyslal ze zhruba dvaceti méně významných bank, které vlastnily svůj hyperkom. Adams vycházel z předpokladu, že bankovní hyperprovoz nebude v tento čas příliš sledován a vyhodnocován.

Nakonec už mu zbývalo jen odvysílat dohodnuté heslo, aby na devíti planetách, obydlených Pozemšťany, vyvolal nepředstavitelně prudkou inflaci. Pokud šlo o zájmy Impéria, byl tvrdý a nesmiřitelný.

V tom se nijak nelišil od Mercanta, který v tu chvíli právě přijímal hlášení od Hennera Dutchmana. Jeho agent to za psacím stolem dlouho nevydržel.

„Pane," hlásil roztřeseným hlasem, „našli jsme tu bombu! Byla osmnáct metrů hluboko pod plastikobetonem. Má sílu 0,1 gigatuny. Rádiová roznětka. Stanoviště přímo pod místem přistání, určeným pro pana X. Bomba je odjištěná."

Panem X měl na mysli Tiffloora.

Mercant ani nepoděkoval a přepnul na jiné spojení. Spojil se se šéfem hlavního stanu flotily. „Co ukázala prohlídka lodí 78. flotily?" naléhal.

„Mercante," odpověděl muž na druhé straně. „Se svými domněnkami jste se zase jednou trefil. Na palubách 198 lodí, ze 612 celkem, jsme ve všech možných úkrytech našli bomby. A v pátrání dál pokračujeme. Ani se neptejte, kolik bomb jsme zatím celkem našli."

„Však já vím. Moje tušení bylo velmi silné. Ale teď mi budete muset ještě vysvětlit, jak tam ty bomby dostali."

„Rozložené na součástky. Bomby byly očividně smontovány až na palubách lodí. A jejich roznětky budou reagovat na hyperkom!"

„To je jasné, ovšem v této souvislosti bych vám ještě rád něco

doporučil: všechny lodě, na jejichž palubách byly nalezeny bomby, stáhněte z akce. Mezi členy posádky jsou totiž příslušníci hnutí Černá Hvězda..."

„To snad ne..."

„Ale ano! Před několika hodinami jsem odhalil jednoho ze svých nejbližších spolupracovníků. Taky k nim patřil. Vyzradil místo, kde přistane Tifflor."

„Sakra..." ulevil si šéf flotily.

„Pokud mě má tušení neklamou," pokračoval Mercant, „tak právě prožíváme něco jako klid před bouří. Máte své důstojníky připravené podle dohody?"

„Ano."

„Tak teď je ten nejvhodnější okamžik. Pošlete je všechny do parlamentu. Když si pospíší, budou tam přesně na zahájení zasedání."

Šéf flotily měl své pochybnosti: „Neriskujete příliš?"

„Jistěže ano!" opáčil Mercant. „Dokud držíme otěže v rukou my, musíme přinutit protivníka, aby opouštěl obranné pozice. A já bych chtěl přesně vědět, která z hlav států stojí za Impériem a kdo je proti!"

„Dobrá, ihned pošlu důstojníky štábu a generály jako pozorovatele debaty!" odvětil šéf flotily a už nic nenamítal.

Kdo by si v Terranii všimal, že na obloze letí nějaký malý vesmírný člun? Všichni seděli u televizorů a sledovali události v parlamentu. K hlasování ohledně samotného Tifflorova setrvání v úřadu nedošlo. Velkou většinou hlasů bylo hlasování odmítnuto. Zákon vyžadoval, aby byla oficiálně vyhlášena Rhodanova smrt.

Několik miliónů lidí však toto divadlo ani nemohlo sledovat. Patřily k nim například posádky velkých zaměřovačích stanic, kterým v trojím prstenci obklopovaly Terranii.

Frank Antra měl službu jako seržant na 0-56-III. Po jeho boku seděl Raol Alorno, muž siganského původu. Oba se dívali na monitor zaměřovače.

„Složitějc to fakt nejde," tvrdil Antra.

„Ale jo," odporoval Alorno, „jestliže posádka přisedne z člunu do

stíhačky a odtud na křižník a když pak všichni nakonec přistanou v bojových oblecích. Ale že se superobří křižník zastaví ve výšce dvanácti tisíc metrů, a že z něj pak k Zemi letí jenom malý člun - to přece není nic zvláštního."

Frank Antra pohlédl na přítele úkosem. „Zůstanu u názoru, že se jedná o zbytečně složitéj manévr. A víš proč? Protože jsem za jedenáct let služby ještě neviděl, aby se superobří křižník zastavil nad Zemí a aby část jeho posádky letěla dolů ve člunu."

„To nás ale nemusí zajímat, Franku. Škoda, že se kvůli tomu nemůžeme dívat na debatu v parlamentu."

„Ta mě moc nezajímá. A je mi fuk, kdo bude Rhodanovým nástupcem. Někoho jako Rhodan stejně už nikdy nebudeme mít..."

O pár stovek kilometrů dál právě v parlamentu mluvil Froser Metscho, První konzul a zástupce Vůdce Iratia Hondra z Plophosu. Právě chválil zásluhy Perryho Rhodana:

„To on vlastníma rukama stvořil Impérium! Poháněl vývoj dál a dál, až vzniklo gigantické Spojené Impérium. Perry Rhodan - přítel nás všech, Perry Rhodan, který nadevše miloval mír a pohrdal válkou - náš Velký administrátor Perry Rhodan už nežije."

Rhodan je mrtev. My všichni byli zděšeni, když jsme uslyšeli tuto strašlivou zprávu, ale jen co pominula bolest, začínali jsme zvolna cítit tíhu zodpovědnosti, která nás nutila položit si otázku: Co bude s Impériem?

Jsou tu osm set dvě zdravé, mladé planety. Tyto světy volají po svobodě. V bolesti nad Rhodanovou smrtí vidí na obzoru vycházet slunce svobody. I když to právě nyní zní paradoxně, volají, že se chtějí osamostatnit! Nechtějí být nadále v područí Země! Chtějí svůj osud vzít samy do svých rukou..."

Vtom zprava z divácké tribuny někdo vykřikl: „Velezrada! To je velezrada! Nezapomínej na flotilu, zrádče!"

I napravo začali pokřikovat důstojníci flotily. Froser Metscho byl přehlušen, a i když mluvil do mikrofону zblízka, nebylo mu rozumět.

„Velezrada! Jsi zrádce!" křičeli důstojníci. Nejenom, že to znělo jako naučené - ono to opravdu předem naučené bylo. A miliardy lidí

sledovaly tuto veřejnou obžalobu v televizi.

Probouzeli se jako ze sna.

Oslavná řeč Frosera Metsche na Perryho Rhodana je dojala. Metscho dokázal Perrymu Rhodanovi postavit pomník a vytvořit z něj několika patetickými slovy skutečnou legendu. Ale pak...

Sál už se neutišil. Na centrální tabuli se objevil světelný nápis: Zasedání je přerušeno do 11.45 hodin.

Mnoho hlav států vstávalo z křesel a stavělo se proti vojákům v divácké zóně.

Na světelné tabuli se objevil nový nápis: Nechám zatknout všechny, kdo se opovažují protestovat!

Důstojníky flotily to však nezastrašilo. Pokračovali ve skandování a ani zbila si přitom neuvědomili to, co těšilo Frosera Metsche: Ten totiž věděl, že jejich křik přiměl nerozhodné hlavy států k jasnému příklonu na stranu separatistů.

Ale neviděl, že za ním přistál antigrav se třemi muži.

Viděl jen, jak všichni diváci nadšeně zvedají ruce nad hlavu a jásají. Volání „zrádce!“ ztichlo a místo něj najednou znělo sborem: „Ať žije Perry Rhodan! Perry Rhodan žije! Perry Rhodan...!“

Froser Metscho se musel přemáhat, aby se nešklebil. Jen ať vyvolávají mrtvého Rhodana. Tím ho k životu neprobudí...

Pak ale strnul.

Administrátoři a šéfové států na něj zírali jako na ducha. Ve chvíli, kdy se chtěl ohlédnout, protože měl pocit, že na řečnické tribuně není sám, kolem něj kdosi prošel.

To přece byl...?

Perry Rhodan se na něj ani nepodíval.

Dva muži, kteří minuli Metscha z druhé strany byli - Reginald Bull a Atlan!

Froser Metscho prožíval nejstrašnější okamžik svého života. Zbledl, zrudl, pak zase zbledl. Pak se pootočil, vykročil k Perry Rhodanovi, popadl jeho ruku a potřásl mu s ní.

„Pane... já nevěřím vlastními očima...“

Bully vedle něj zafuněl. Atlan vytušil, jak Bully právě asi zuří, tak

mu položil ruku na rameno, aby ho uklidnil. Před zraky miliard lidí by nevypadalo dobře, kdyby Bully Metsche napadl.

Rhodanovy šedé oči si chladně měřily plophoského konzula. Pak se otočil k přítomným. Skandovali, jásali, stáli, tleskali... Zvedl ruku, aby je uklidnil. Froser Metscho o pár kroků ustoupil. Opatrně hledal únikovou cestu. Ale stáli tam tři bojovní roboti.

Když se dav uklidnil, Perry Rhodan řekl: „Vážení pánové, vítám vás všechny jménem Spojeného Impéria...”

„... už žádné není!" křikl Will Bouver ze soustavy Pyrrha.

Rhodan na jeho křik však nereagoval: „... a děkuji vám všem, že jste přišli do Terranie, abyste se společně poradili o našich starostech. Dovolte, abych se nyní stáhl do ústraní. Nechci rušit vaši debatu. Zítra vydám rozsáhlé politické prohlášení. Přeji vám dobrý den, pánové!"

Jedním z mnoha, kteří nevěděli, jak se mají zachovat, byl i prezident parlamentu Enzo Giles.

Bezradně vykoktal do mikrofону: „Zasedání se přerušuje do zítřka do 9.30."

Rhodan odcházel k antigravu doprovázen svými dvěma přáteli. Většina přítomných stále jásala jako u vytržení. Trojici mužů chránili roboti.

„Panebože," hlesl Bully. „To ale bylo přijetí!"

„Čekal jsi snad něco jiného?" ledabyle namítl Rhodan.

Chvilí nato se Perry Rhodan sešel s Allanem D. Mercantem, pozdravili se a Rhodan řekl: „O mých zážitcích se dozvíte později. Zatím vám prozradím jen jedno jméno - Iratio Hondro! Tak a teď mi podejte zprávu o situaci. Jak to tu dnes vypadá?"

„Takhle špatně jsme na tom ještě nikdy nebyli, pane. Na našich vlastních světech to vře..." Zmlkl, protože Rhodan se posměšně usmál.

„Mercante, to nejsou žádné naše světy. Pochopil jsem to na planetě Plophos. Z dětí se stávají dospělí a dospělí chtějí svobodu. Z osídleneckých planet vyrostly svébytné státní útvary, které chtějí vzít svůj osud samy do rukou. To je přirozený vývoj, který musíme respektovat. Pokračujte!"

Mercant mluvil a mluvil a přitom neustále jmenoval spolek Černá Hvězda. Přiznal, že dodnes pořádně neví, kdo za tím spolkem stojí. Zatím pochytil jen malé ryby.

Bully se nevěřicně přeptal: „Povídáte, že jste našli bomby schované i na lodích USO? Jak silná je vlastně ta Černá Hvězda?”

„To bohužel nevíme, pane.”

Rhodan se ptal dál a Mercant vypovídal, dokud se neozval videofon. Pobočník hlásil: „Pane, volá Dutchman!” Monitor zhasl a pak se na něm objevila agentova tvář.

„Pane, Froser Metscho beze stopy zmizel. Dům, do kterého vešel, po několika minutách vyletěl do vzduchu. Tři muži z mé skupiny jsou zranění... žádám o skupinu expertů. Konec!”

„Kdo to byl?” zeptal se Bully.

„To byl muž, který zjistil, že nemůžeme přeprogramovat 50.000 gigantických transponderů, aby zabránily lodím delegací v odletu.”

„A vy jste ho nasadil na Frosera Metsche, Mercante?”

„Se skupinou pětadvaceti mužů, šéfe. Je to divné...”

„Co je divné?”

Mercant je informoval, jak během minulých dní Metscho a někteří jeho lidé prostě beze stop mizeli. Na rozdíl od Prvního konzula se však ostatní muži už nevrátili.

„Čert vem všechno, co přichází z Plophosu!” zlobil se Bully.

Henner Dutchman šel specialistům na nervy.

„Co to tedy bylo, když to podle vás nebyla exploze?” ptal se jich potřetí.

Mohutné bagry rozebíraly trosky zřícené budovy. Roboti se starali o pořádek v okolí, aby žádný ze zvědavců nepřišel moc blízko. Experti studovali zbytky objektu. Čtyřpatrová budova se výbuchem proměnila v hromadu sutí.

Jeden z expertů se zeptal: „Viděl jste tu nějaké plameny, pane Dutchmane?”

„Ne! Bylo to zvláštní. Dům se zhroutil bez plamenů, bez záblesku...”

„Pojďte prosím se mnou," vyzval ho expert a vedl ho na dno vybagrovaného trychtýře. „Poznal byste, co to bylo?"

Dutchman bezradně krčil rameny. Viděl zbytky nějakého úplně zdemolovaného přístroje.

„To byl transmitter, pane Dutchmane!"

Agent zachoval rozvahu a hned se zeptal: „Už jste to hlásili centrále?"

„Ne. Proč?"

Henner Dutchman aktivoval svůj minikom a poslal tu senzační zprávu do centrály.

Krátce nato je volal další expert. Dutchman přerušil spojení a přešel hromadu trosk. Ukazovali mu další zbytky nějakého přístroje.

„A tohle je co?" vyzvídal.

„Speciální tykadlo," zamumlal jeden z mužů. „Taky se mu říká hmatač. Oficiálně nic takového neexistuje. Odvážuji se tvrdit, že byl ukraden z arzenálu rozvědky.

„To se ještě uvidí," odvětil Dutchman. „Ale co to tedy k čertu je?"

„Pomocí tohoto přístroje zjistíte, zda se v okruhu tří set kilometrů nachází nějaký transmitter a s jakou protistanicí je spojen. . . přitom se to téměř nedá zaměřit. . ."

Henner Dutchman se zamyslel, pak pokýval hlavou a řekl: „Hm, tak to se tedy zdá, že my Pozemšťané vážně sedíme na sudu s dynamitem..."

Rhodan zpozorněl, když ho šéf rozvědky informoval o objevu zbytků transmitteru a hmatače. Pak kývl a řekl: „Mercante, svolajte celou jednotku mutantů. Ať se všichni co nejrychleji vrátí na Zemi."

„Šéfe, jednotka už je téměř celá v Terranii. Chybí tři nebo čtyři muži."

„Tím lépe! Spojte se s křižníkem THORA. Vyčkává nedaleko Sluneční soustavy. Ať sem přiletí celý svazek a zůstane ve výšce tři sta kilometrů nad Zemí. Ale THORU chci mít na kosmodromu. Jak to vypadá v parlamentu, Mercante? Hlavy států jsou ve svých rezidencích?"

„Kdepak, pane. Všichni zůstali v kuloárech parlamentu a vzrušeně debatují...”

„SdělteENZovi Gilesovi, že za půl hodiny promluvím k administrátorům a šéfům států. Trvám na tom, aby přišli všichni. Jak to vypadá s televizním přenosem na jednotlivé planety?”

„Všechny jsou propojené. Nyní se většinou vysílají komentáře, ve kterých je obyvatelstvo planet vyzýváno k projevům neposlušnosti vůči Zemi. Lidé mají vyjít do ulic a demonstrovat svůj nesouhlas...”

Rhodan dodal: „Však já těm pomazaným hlavám dám šanci, aby si objednali další komentáře.”

„Kdy budete chtít promluvit?”

„Přesně za 28 minut.”

Tuto časovou lhůtu hodlal Mercant využít k zabezpečení Rhodanovy osoby. V duchu si odpřisáhl, že už nikdy nedopustí, aby šéfa někdy někdo unesl.

Rozkaz R-1-A vyvolal v celé sluneční soustavě poplach, jaký lidstvo nepamatovalo.

Homér G. Adams zavolal Solárnímu maršálovi. „Právě jsem dostal R-1-A. Mám rozjet svou akci, Mercante?”

„To ne, pro boha živého! Šéf za dvacet minut promluví k hlavám států. Myslím, že má nějaké řešení situace. Adamsi, na vlastní pěst nedělejte nic! Vždycky nejdřív promluvte se mnou!”

„Dobrá, nemyslete si, že bych byl z té inflace nějak šťastný. Nejšťastnější budu, když všechno zůstane tak jak je. Takže nic. Konec.”

Mercant se pustil do práce a kontroloval všechny strategické body na Zemi i na okolních planetách soustavy. Když skončil, měl jasno, že všude zareagovali na daný rozkaz a jsou v pohotovosti. Navíc mu bylo hlášeno, že ochranné transistory byly konečně naprogramovány tak, aby nepropustily žádnou z lodí vyslanců.

Teprve pak si uvědomil, že Rhodan už dvacet minut promlouvá k parlamentu. Zapnul televizor, aby si poslechl alespoň část projevu, ale kamera, která směřovala na řečnický pult, zprostředkovávala pohled

na prázdnou tribunu.

Rhodan už svůj projev skončil.

Střih ukázal Enzo Gilese. Seděl zhroucený na svém místě. V sále bylo ticho jako v hrobě. Přítomní mlčeli. Pak promluvil nejznámější televizní komentátor Terrania TV, Alexandre:

„Dámy a pánové, právě jste slyšeli projev Velkého administrátora Rhodana. Sami vidíte, jaký dojem jeho řeč zanechala mezi delegáty. Svůj komentář bych rád zahájil slovy, která použil i on:

Každá hrozba je jen pouhým zvukem a mlhou, pokud za ní nestojí moc, která by ji umožnila uskutečnit.

Už vidím titulky večerníků, které budou hlásat, že Rhodan vyhrožoval delegátům. Ale je to opravdu tak? Opravdu jim vyhrožoval? Nebyl Rhodanův projev spíše apelem na potomky kolonistů, že i oni jsou především Pozemšťané, i když žijí tak daleko od Země?

Mercant to musel vypnout. Vstoupil Eignar Troll.

„Pane," oznamoval, „našli jsme Metschovu stopu. Přepřavil se transmitterem na Mars. Ale nevíme, kde tam je."

Solární maršál se sklonil nad mikrofon a řekl: „Zpráva pro šéfa: Froser Metscho uprchl na Mars. Tam jsme jeho stopu ztratili! Další zpráva je pro Johna Marshalla: rozkaz Z vstupuje v platnost."

Troll na něj tázavě pohlédl. Žádný rozkaz Z neznal.

„Chtěl někdo z delegátů odletět?" zeptal se Mercant.

„Jenom HAFNIS-3, druhá loď modalanské delegace. Odstartovala, ale u oběžné dráhy Měsíce ji gigantický transmitter zastavil, varoval a pak ostřeloval."

Eignar Troll se vyjadřoval opatrně. HAFNIS-3 už neexistovala... byla rozstřílena na kusy.

„Oba službu konající důstojníky kosmodromu jsme zatkli. Ani nezapírali, že patří ke skupině Černá Hvězda. Jejich vinou mohla HAFNIS-3 vzlétnout."

„Ještě něco, Trolle?"

„Momentálně nic."

Odešel.

Mercant znovu osaměl. Už tři sta padesát let řídil rozvědku. Zabýval se mnoha spiknutími a každé vítězství jeho organizaci posílilo. Věřil své organizaci, Jednak byla silná a jednak... měli na rozdíl od Černé Hvězdy čas. Mohli čekat na vhodný okamžik a pak teprve udeřit.

Téměř nikdo si nepovšiml, že na kosmodromu v Terranii přistála vlajková loď THORA. Ani silná flotila, která hlídkovala ve výšce tři sta kilometrů kolem Země, nikoho nezneklidňovala. Lidé věděli, že toto varování platí delegátům zasedání a nikomu jinému.

Navíc se vrátil Perry Rhodan a lidé věřili, že vezme situaci pevně do svých rukou.

Ale nebylo to tak lehké.

První akce mutantů nepřinesla vůbec žádné výsledky. Čtyři telepati si vzali na paškál plophoskou delegaci a zkontrolovali myšlenky jejích členů. Ovšem neobjevili jediný záchytný bod, který by potvrdzoval, že Plophosané mají nějaké spojení s Černou Hvězdou.

John Marshall, šéf jednotky mutantů, ohlásil Solárnímu maršálovi Mercantovi negativní výsledek.

Zkušeného rozvědčíka to nijak nepřekvapilo. „Něco podobného jsem čekal, Johne. Černá Hvězda i Plophos vědí, že máme telepaty. Byli by hloupí, kdyby sem poslali své pohlaváry. Myslím, že tu jsou jen samí nezasvěcení. Až na ty muže, kteří nenávratně zmizeli během příprav zasedání. Ti určitě něco věděli. Zrušte akci, Marshalle a nechtě v blízkosti budovy jen dva telepaty. Teď se věnujte administrátorovi Polovi Undersonovi a oběma šéfům států Elkovu Yorgovi a Willu Boulverovi."

„O.K., Mercante. Rozkaz Zaplatí nadále i pro mé muže?"

„Marshalle," zdůraznil Mercant. „Vysvětlete jim, prosím, že jde o záchranu zbytku Impéria."

„Dobrá, ozvu se vám."

Perryemu Rhodanovi byla mezitím ohlášena delegace administrátorů. Chtěli s ním mluvit.

„Mám je přijmout já, Perry?" zabručel Bully.

Rhodan vzhledl od stolu. „Mohou mluvit s maršálem Tifflorem."

„Už přistál? Mory Abroová taky?"

„Jsou tu oba. Vedle. Ty pojď se mnou. Čekám na Mercanta. Vidí to černě..."

„Dobře. Mám to s tou delegací vyřídit?"

„Pošlu tam robota. Znáš tvé diplomatické schopnosti. Další nepřátele si už nemůžeme dovolit. Černá Hvězda mi dělá starosti."

Otevřely se dveře a vstoupil Atlan: „Rychle! Mercant nám právě posílá nejnovější informace!"

Vešli do vedlejší místnosti a zahleděli se na monitor, který přinášel zprávy tajných agentů z Marsu. Tamější základna galaktické rozvědky žádala Terranii o pomoc. Hlásila bombové útoky na osm z třiceti kosmodromů. Zhruba 180 křižníků bylo buď zničeno nebo vážně poškozeno.

Další atentát, tentokrát zaměřený proti jednomu z umělých atomových sluncí, která dodávala studené planetě dodatečné teplo, byl včas odhalen a gigantický transmitter zabránil nejhrošímu.

V 21 elektrárnách došlo k sabotážím. Tři byly zcela zničeny.

Následovalo ještě několik podobných zpráv. Počet ztrát na lidských životech ještě nebyl vyčíslen.

Obrazovka zhasla. Mercant tyto děsivé zprávy nijak nekomentoval.

Perry Rhodan pohléd na Mory Abroovou. Byla bledá jako stěna. Její nádherné rezavé vlasy se zlatě leskly. „Mory, nepřipomínají vám tyto metody něco?"

Než mohla odpovědět, řekl Atlan: „Největším nepřítelem člověka je zase jenom člověk. A my známe našeho nepřítele - je jím Iratio Hondro!"

Vtom to v reproduktoru zachrčelo a ozvalo se: „Na Marsu vládne panika! Ochrané štíty měst jsou prolomeny a nic je nechrání. Lidé už nikoho neposlouchají. Je nutné, aby tam ihned odletěly svazky USO nebo flotila.

Opakujeme: Na Marsu vládne chaos a panika..."

Bully stál u druhého přístroje a pokoušel se spojit s Johnem Marshallem. Mory Abroová nechápala, proč Rhodan stojí před

obrazovkou a nehýbe se. Dotkla se jeho paže: „Musíte něco udělat!"

Rhodan se tím svým zvláštním způsobem usmál a řekl: „Však taky ano, Mory. Spolehněte se, že se něco stane. Ale nejdřív se musíme připravit..."

Monitor zablikal a konečně se objevil Mercant.

„Pane, budeme muset počítat se stejnými ztrátami na Venuši, na Měsíci a u nás. Galaktické rozvědce jsem vyhlásil mimořádný stav."

„To jste mi ulehčil práci, Mercante," odpověděl Rhodan. „Chystáme se na Mars!"

Bezpečnostní šéf Impéria s tím nesouhlasil: „Šéfe, takový plán by byl jasnou sebevraždou! Neznáte skupinu Černá Hvězda!"

„Takže vy toho o ní víte víc než my? V tom případě vás nejpozději za deset minut očekávám u sebe!"

Transmitterové spojení s Marsem bylo stále aktivní. Jen v Terranii se nacházel celý tucet stanic. Velkými světelnými oblouky procházely tisíce příslušníků tajné služby.

Zhruba před hodinou přišly první informace o katastrofické situaci na Marsu. Téměř šedesát minut tam sabotéři řádili jako pominutí. Teď už jim v tom ale začali bránit rozvědčíci. Počet sabotážních akcí prudce klesl.

Ale hrozba trvala. Nejhuře na tom byl Helioport, město s půl miliónem

obyvatel. Bylo ohroženo záplavovou vlnou, která se na něj řítla. Jako jeden z prvních agentů se o tom dozvěděl Henner Dutchman. Na nic nečekal, naložil jeden člun deseti gigatunovými bombami a odletěl ve směru k vodní stěně.

Držel se ve výšce 10.000 metrů. Obrazovka mu prozrazovala, že letí nad údolím. Rozhlížel se, hledal záplavovou vlnu, ale ještě ji neviděl.

Ale už objevil svůj cíl. Přibrzdil let a podíval se na tlačítko spouštění bomb.

Zastavil se. Dole pod ním se klikatilo údolí, které bylo v těchto místech zúžené, mělo však o to vyšší boky, ze kterých vycházela dvě mělká údolí: jedno do nehostinné roviny, druhé do pouště.

Jeho plán byl prostý. Chtěl záplavovou vlnu zastavit, přehradit jí cestu na Helioport a hladovou vodu svést do údolí.

Měl málo času! Musel rychle jednat!

Vypustil první bombu. Pak další a další. Pomalu přitom klouzal a kopíroval údolí.

Bomba za bombou padaly do hlubiny pod člunem... a pak první vybuchla! Dutchman viděl oslnivý záblesk.

Počítal si pro sebe nahlas: „Devět. .. deset... jedenáct...”

A vtom titánská pěst sevřela jeho člun a pokusila se s ním praštit o zem. Tlakové vlny explozí si s Dutchmanem pohrávaly.

„Dvanáct...” stačil ještě říct, pak ucítil, že do jeho člunu něco narazilo. Už nemohl nic slyšet. Najednou ohluchl. Ale ještě jednou se napřimil a podíval se dolů.

Mohl se radovat. Žádné údolí už tam nebylo. Vodním masám se do cesty postavila nepřekonatelná překážka. Jen co voda dorazí, zastaví se o kamenný val smíšený se zemí. Pak bude muset odtékat doleva nebo doprava.

Ale už ne na Helioport.

Chtěl se zasmát, ale v tu chvíli se octl v ohnisku výbuchu poslední bomby.

Člun se rozlomil.

Henner Dutchman o jeho zřícení už nic jiného nevěděl. Když letoun dopadl na tvrdou zem, pilot byl po smrti.

Země už věděla o teroristických akcích na Marsu a informace o nich se šířily rychlostí blesku i na všechny spřízněné planety.

Mory Abroová se poprvé octla uprostřed dění v Rhodanově domovině a vůbec nechápala, proč si dává tak na čas. Úkosem pohlížela na Reginalda Bulla a na Arkonidana Atlana. Ani ti dva nikam nespěchali.

Přišel Allan D. Mercant. Rhodan na něj tázavě pohlédl. Mory Abroová slyšela údaje o nějakých souřadnicích, ale nevěděla si s nimi rady. Teprve o půl hodiny později se dozvěděla, oč jde.

Pak konečně přišel rozkaz, Zejdou do akce a Mory docela zaskočil.

Chvíli poté stála před transmitters, propojeným na Mars.

Mezitím se dozvěděla, kdo je John Marshall. Právě si cosi šeptal se šéfem. Rhodan se otočil na Mory a řekl jí: „Mory, radil bych vám, abyste zůstala tady. To nebude bezpečná akce.”

Tvář jí strnula. „Vy jste tady šéf, Rhodane. Pokud mi to rozkazujete, musím poslechnout.”

„To není rozkaz, Mory. Jen doporučení.”

„V tom případě na něj neberu ohled!” odsekla.

Bully pokrčil rameny, Arkonidan se pousmál, Rhodan ukázal na transmitter a vyzval přítomné, aby ho následovali.

Zlomek vteřiny nato se Mory nechápavě rozhlížela po nehostinném povrchu Marsu. Nezůstal jí však čas, aby se rozkoukala. Čekaly na ně dva čluny. Náhoda tomu chtěla, že nastupovala společně s Rhodanem. Pak za nimi zapadl vstup a stíhačka se odlepila od země.

Seděla proti Guckymu, který zase jednou porušoval zákazy a četl jí myšlenky. Právě přemýšlela, kde vzal tak jemný kožík.

„Mory, já mám prostě hedvábné kožíšek, ten nejkrásnější v Galaxii. Můžeš si ho klidně celý hodiny drbat a hladit. Na tvém klíně se určitě sedí moc pohodlně.”

„Poručíku Gucku,” varoval ho Rhodan. „Jsme v akci!”

Gucky ale dělal, že neslyší, protože Mory uposlechla jeho požívačnou výzvu a začínala ho drbat.

Pak ale najednou ničemu nerozuměla.

Gucky jí zmizel z klína přesně ve chvíli, když zavyly poplašné sirény člunu. Ohlížela se po něm, ale nikde ho neviděla.

Člun se střemhlav řítí dolů k povrchu planety.

„Stanoviště dezintegrátorů na levoboku, 28 stupňů!” křikl kdosi do mikrofonu.

Mory Abroová vytřeštila oči. Přímo před ní se dva muži rozplynuli ve vzduchu. Teleportační mutant skočil společně se zaměřovačem a telepatem. Gucky jim dával zvenčí instrukce, kam mají skočit.

„Bully, musíme požádat o křižníky,” podotkl klidným hlasem Perry Rhodan, který stál před monitorem a díval se, jak pilot potřetí uhýbá před smrtícím dezintegrátorovým paprskem.

Letěli nad jednotvárnou, zelenou, zvlněnou krajinou, která vypadala naprosto neškodně. Ale tento dojem byl klamný, jak znovu dokazoval dezintegrátorový paprsek, který se pokoušel sestřelit jejich člun.

Vtom se paprsek zastavil a pohasl. Rhodan obdržel Guckyho telepatickou zprávu, která říkala: Perry, tady odtud už nikdo nikdy na lidi střílet nebude! Ale pospěšte si. Je tu spousta jinech mizerů!

Rhodan křikl na pilota: „Přistáváme!“ Pak se tázavě podíval na Bullyho, který hned odpovídal: „Přilétají tři křížníky, za pár minut budou tady.“

Dosedli vedle plochého kopce. Na opačné straně přistával další člun.

Muži vybíhali ven. Mory je následovala, ale vtom se před ní zamihotal vzduch. Gucky se vrátil.

„Chyť se mně, kočko, a budeš tam dřív než voni! Ale neprozrad mě!“ Než stačila něco říct, materializovali kdesi v podzemí a než zase stačil něco říct Gucky, Mory rázně odvrátila náhlý útok nějakého chlapíka. Gucky pak střílel z paralyzátoru do chodeb před sebou a nadával. „Mizerové mizerný,“ pištěl... Mory, nevidíš tady někde kamery? Nevidí nás někdo v nějaký centrále?“

Chtěla mu odpovědět, ale zase neměla komu. Myšob zmizel, protože zachytil telepatickou zprávu od Johna Marshalla. Gucky byl zkrátka ve svém živlu. Když měl posloužit Perrymu a jeho lidem, nebyl k zastavení. Vynořil se těsně za nic netušícími příslušníky hnutí Černá Hvězda a dřív než mohli cokoli pochopit, složil je svými paralyzátory do bezvědomí. Hned si uvědomil, že nechal Mory o samotě a vrátil se k ní.

Přiteleportoval k ní doslova na poslední chvíli, protože místnost, ve které čekala, měla hned tři vchody a zrovna se na ni vrhal nějaký chlap. Gucky musel využít telekinetické síly a omráčit ho.

Pak už netrvalo dlouho a dorazil Rhodan se svými muži. Gucky se pod jeho přísným pohledem ošíval.

„Ještě si promluvíme, poručíku!“ káral ho Rhodan.

„Už zase, Perry? Dyť jsem ti tady jenom uklízel cestu. Nojo, pro dobrotu na žebrotu...“

Zaměřovač Fellmer Lloyd radil, aby nepokračovali. „Stejně jsme přišli pozdě, šéfe," vysvětloval. „Froser Metscho právě uprchl pomocí transmiteru!"

Ozvala se dutá exploze. Země se zvedla a klesla. Nad hlavami jim podezřele praskal strop. Z chodby se ozýval vzdálený křik. Znělo to, jako by tam někde propukl chaos.

Lloyd uměl zachytit cizí myšlenková hnutí a tak tyto domněnky potvrdil. Najednou vzal Rhodana za ruku. „Šéfe," řekl, „Jakmile Metscho utekl, transmitter vybuchl. Nemůžeme jít dál. Dokonce odtud musíme zmizet, abychom se nedostali do oblasti zamořené zářením."

Na nic nečekali a prchali z úkrytu příslušníků Černé Hvězdy. Když znovu spatřili denní světlo, zrovna dosedaly tři těžké křižníky... a ze země odevšad vylézali zamoření lidé. Přestože byli zasvěceni smrti, žádný z nich nemínil vypovídat.

Ti lidé na sto procent patřili k Černé Hvězdě.

Rhodan nasadil telepaty. Zbavovali ty muže jejich tajemství, ale moc se toho od nich stejně nedozvěděli. Perry Rhodan už chtěl přerušit výslechy, když vtom do něj strčil Gucky. V očích měl strach.

„Perry," zachraptěl, „jeden z těch chlápků má hroznou radost, protože bude brzy zničená Země i Měsíc."

„Který to je?"

Gucky zavrtěl hlavou. „Už to nejsou srozumitelné myšlenky. Vidíš támhletoho, jak klesá k zemi? Právě zešílel."

Bully nechal zavolat doktory, kteří čekali na palubách křižníků, ale ani ti nejlepší arašti experti tu nebyli nic platní.

Do úkrytu pak odešli roboti. A stalo se něco, co nikdo nečekal: vynesli z podzemí hromady materiálů, transponovali je na palubu těžkého křižníku ELBRUS a nechali je dekontaminovat. Muži galaktické rozvědky už na ně čekali, aby je mohli analyzovat.

Krátce nato přišla zpráva, na kterou všichni netrpělivě čekali: Vědělo se, kam Metscho uprchl:

„Luna 18!"

Jedno slovo, jedno číslo.

Froser Metscho utekl na Měsíc a v blízkosti transmitterové stanice

vyšel z vlastního tajného transmiteru!

Allan D. Mercant zbledl, když si četl Rhodanovu zprávu.

Nebezpečí ohrožení Země a Měsíce! Černá Hvězda je chce zničit!

Solární maršál Mercant však nikdy neztrácel klid a rozvahu. Mohl se kdykoliv opřít o velký počet perfektně vycvičených, spolehlivých spolupracovníků.

Když s ním pak chtěl mluvit maršál Julian Tifflor, musel si na šéfa tajné služby půl hodiny počkat, protože Mercant pracoval jako naprogramovaný stroj. Vyhlašoval poplach, dával instrukce, zajišťoval ochranu strategických míst. Spojil se i s Homérem G. Adamsem.

„Černá Hvězda nám chce udělat peklo na Zemi a na Měsíci, Adamsi, vypadá to, že chtějí zničit všechny planety sluneční soustavy. Myslím, že bude dobré, když se v duchu připravíte...”

„Já jsem připraven,” zasmušile opáčil finanční génus.. Pokud mě někdo přinutí to udělat, ještě za sto tisíc let mě bude spousta lidí proklínat. Udělejte všechno pro to, abych nemusel zakročit.”

Pak měl Mercant čas na Juliana Tifflora.

„Mluvil jsem s Enzo Gilesem, Mercante. Hlavy států chtějí zítra společně opustit Zemi. Chtějí uskutečnit masový start a společně prolomit blokádu.”

„Co jste mu na to, řekl, Tiffe?”

„Upozornil jsem ho na našich 50.000 gigantických transmiterů. Ale on se mi vysmál a opáčil, že momentálně nejsou programovatelné. Varoval jsem jej, že se mýlí, ale nevěřil tomu. Takže co, Mercante?”

„Uvažujte se mnou, příteli. Staly se dvě věci: Transmitery jsou najednou programovatelné a zároveň chtějí všichni administrátoři odletět. Oni nevědí, že letí do záhuby... a nechtějí tomu věřit. O přeprogramování transmiterů víme jenom my a... Froser Metscho! On není mezi těmi, kdo odlétají ze Země. Tento milý švagříček Iratia Hondra tedy musí patřit k hnutí Černá Hvězda... panebože, teď mě napadlo něco hrozného... víme přece, jak příslušníci hnutí Černá Hvězda reagují... jsou stoprocentně loajální a často po výslechu zešílejí... zcela jistě byli podrobeni vymývání mozku. A co když

Černá Hvězda totéž provedla valné většině administrátorů hvězd?"

Allan D. Mercant pak už na nic nečekal.

Zavolal Eignara Trolla. „Trolle, pošlete své experty za Enzem Gilesem. Ať ho pořádně otestují. Nesmí přitom dojít k žádným trapným nepříjemnostem. Ať zjistí, jestli není pod vlivem následků vymývání mozku!"

V tu chvíli se rozzářil monitor a přišlo další hlášení. Agenti tajné služby našli na Měsíci Metschovu stopu. Věřili, že ho brzy zatknou.

„Tomuhle uvěřím teprve až to bude pravda," podotkl Mercant.

Další překvapení přišlo o pár minut později: Obří počítač Nathan křičí!

Víc toho nebylo.

Přestože byl Měsíc podstatně menší než Arkon III, už měl výkonnější zbrojní továrny než arkonidská planeta války. Na Měsíci se nacházel i obří počítač Nathan. Nyní byl výkonnější než kdy předtím, protože byl navíc propojen s bioplazmou, která pocházela ze světa sta sluncí.

Rhodan se svou skupinou přešel transmitterem z Marsu na Měsíc. Byli přijati a identifikováni strážnými roboty. Pak se odebrali rovnou do podzemní centrály tajné služby.

Tlačil je čas. Nyní bylo ze všeho nejdůležitější zjistit, kde je Froser Metscho. Ale Rhodan si nedělal velké naděje. Černá Hvězda za sebou dosud dokázala všechny stopy zamést. Všichni mutanti se snažili, ale marně.

Pak přece jen přišla důležitá zpráva. Froser Metscho byl spatřen na konci výrobní linky 1-5, ale znovu se mu podařilo uniknout.

„Linka 1-5... nevyrábí se tam náhodou lodě imperiální třídy, Bully?" zjišťoval si Arkonidan.

Bully jen přikývl.

„Šéfe, v blízkosti té linky Metscho už není!" oznamoval mutant Fellmer Lloyd!"

Ani John Marshal ani Gucky ho nemohli najít.

„Je ještě vůbec na Měsíci?" zeptal se Marshall.

Normální vysílačka najednou zprostředkovávala divné zvuky. Nějaký muž křičel: „Froser Metscho... auaaaaa..." Pak to tupě zadunělo a někde zaklaply dveře a vzdalovaly se kroky.

Zaměření ihned zjistilo místo, odkud se vysílalo. „Pane, je to linka I-6, v první pětině. Už jsem tam nechal vyhlásit poplach!"

Všichni teleporteři šli do akce. Mory Abroové skočila s Guckym. Dematerializovali u gigantické výrobní linky křižníků imperiální třídy. Všude kolem se to hemžilo pracovními roboty a agenty rozvědky. Roboti si lidí nevšímalí.

Mezitím se znovu ozvala centrála tajné služby: „Pane, dostáváme divné zprávy, podle kterých celá řada, jinak vždy spolehlivých spolupracovníků, opouští svá stanoviště."

„Hleďte důvod," rozhodl Atlan, protože Rhodan právě rozmlouval s Bullym.

Lloyd náhle zvolal: „Mám ho! Vlevo, ani ne tři sta metrů od nás!!"

Mory Abroovou to trhlo, byla zamyšlená. Prohlížela si obří ocelovou halu a součásti největších lodí Impéria...

„Okamžitě vyklid'te linku 1-5! Hrozí nebezpečí výbuchu!" ozvalo se z reproduktorů.

Perry Rhodan si přesto všiml, že se ozývá jeho náramková vysílačka. Přiložil ji k uchu.

Slyšel největší počítač Galaxie, Nathana, jak křičí!

Nathan sděloval pomocí všech vysílaček, které byly v dosahu, že je v něm ukryta gigatunová bomba! Další podobná bomba byla před několika minutami objevena v lince 1-6!"

Vynořili se Tako Kakuta a Ras Čubaj. Tvářili se nespokojeně. „Metscho už nám zase utekl, šéfe!" zlobil se Kakuta.

Reproduktor znovu varoval: „Nejvyšší stav ohrožení u linky 1-6! Byla nalezena už třetí bomba. Ještě žádná nebyla odjištěna! Mají rádiové rozbušky!"

Mory sledovala Rhodana a podívovala se jeho ledovému klidu. Proto také uslyšela jeho rozkaz, který velel, že se mají přesunout k Nathanovi...

Mory Abroová stála poprvé v útrokách obřího počítače, viděla haly, mnoho ochozů, pracovních panelů, stěn a robotů.

„Šéfe, zachytil jsem mozkové vlny tří mužů, kteří nepatří do počítače," poznamenal Fellmer Lloyd.

„Zneškodnit!" přikázal Rhodan, přistoupil ke stěně, dotkl se jí a zeptal se: „Kde je ta bomba uložena?"

Stěna ujela do strany a objevil se velký monitor. Zobrazoval určitou část počítače. Ve zmeti drátů se jasně rýsoval válcovitý korpus bomby.

Počítač pak přesně stanovil, kde bomba je a jak se k ní dostat.

Momentálně tam mohli jít jen Perry Rhodan a Atlan. Gucky nebyl k dispozici, protože skočil hned, jak slyšel o trojici neznámých. Čubaj a Kakuta chytili Rhodana s Atlanem a teleportovali s nimi. Objevili se na galerii třicet metrů od bomby.

Rhodan ukázal nad ni: „Rasi, musíte mě tam dostat. Určitě tam bude nějaké vhodné místo.

Ras Čubaj kývl, chytil šéfa a skočil.

V mžiku se objevili nedaleko bomby a Rhodan se začal změtí spojů propracovávat. Když byl asi metr od bomby, zjišťoval, že se nedostane dál. Pokusil se ještě jednou, ale pak už nemohl ani tam ani zpátky. Jen nad hlavou měl otvor, kterým by se snad prosoukal.

Snažil se ze všech sil, postupoval milimetr po milimetru, odřel si ramena, ale nakonec se octl přímo nad roznětkou bomby. Jeho znalosti však nebyly dostatečné, aby mohl bombu odjistit.

„Spojte mě s Mercantenm, ale rychle!" požadoval pomocí náramkové vysílačky.

Šéf tajné služby se mu ozval z Terranie. Už slyšel o starostech svých mužů a měl od expertů vypracovaný stručný návod na odjištění roznětek tohoto druhu bomb.

„Jsem v Nathanovi, těsně vedle jedné bomby," řekl Rhodan do minikomu. „Ale necítím se tu dvakrát dobře." To znělo sarkasticky.

Vtom se bomba pohnula.

Vznesla se a vzdalovala se z malé plošiny, na které byla uložena.

Jen klid, šéfe. Tebe vyzvednu za chvíli! sděloval Gucky

telepatickou cestou, protože to byl on, kdo se vrátil a použil telekinezi.

„Tuším, co máš za lubem," řekl pak Rhodan, když ho Gucky přenášel zpět k ostatním.

Pak myšob na okamžik zmizel a přinesl dva skafandry pro kolegy teleportery. Nikdo se ho neptal, kde je vzal. Rychle si je oblékli, pak popadli bombu a teleportovali společně do vzdálenosti 200 000 kilometrů do vesmíru. Tam bombu nechali a teleportovali zpátky.

„Hotovo, je pryč jako ti tři hošáci z Černý Hvězdy, co tady neměli co pohledávat," konstatoval Gucky.

„Cože? Tys je taky vynesl do volného kosmu?" užasl Rhodan.

„Ale ne," mávl packou Gucky. „To bych nedokázal udělat ani Metschovi. . . odevzdal jsem je rozvědce. . ."

Černá Hvězda utrpěla na Měsíci zdrcující porážku. Už nyní bylo zatčeno více než osm tisíc jejích fanatických přívrženců. Většina bomb byla odjištěna, ale Metscho... stále unikal.

Prezident Enzo Giles zaujal místo ve svém vznášedle a dal robotovi rozkaz, aby ho odvezl domů. Krátce nato se podívoval, proč let trvá déle než obvykle. Podíval se dolů a snažil se poznat, kudy to vlastně letí. Měl pocit, zeje přepracovaný. . . ale kluzák o pár minut později přistál.

Vtom se otevřely dveře zvenčí a kdosi se zeptal: „Jste prezident Giles?"

„Vy mě snad neznáte?" podivil se Giles a to bylo to poslední, nač si vzpomínal.

Když se znovu probral, ležel na cizí posteli a kolem něj postávali neznámí muži.

Jeden vstal a představil se jako doktor Duval. „Měl jste kolaps, pane Gilesi. Ale už je to za vámi. Jak se cítíte?"

„Kde to jsem?" zeptal se prezident, protože na kolaps nevěřil. Nebyl už sice nejmladší, ale zdraví mu stále dobře sloužilo. Ale když se vztyčil na lůžku, zatočila se mu hlava a znovu si lehl.

Doktor Duval ho pozorně sledoval. „Odpočiňte si, už se nemusíte ničeho bát. Budete v pořádku."

„Jak jsem tu dlouho?" hlesl Giles, který se začal smiřovat s myšlenkou, že měl opravdu nějaký záchvat slabosti.

„Pět hodin. Prospěte se, bude to dobré," odpověděl Duval a opustil místnost.

Na chodbě pak oznamoval kolegovi: „Jsem přesvědčen, že si Enzo Giles absolutně nevzpomíná, že jsme se do něj podívali. Ve vzpomínkách už také nemá vzpomínku na to, jak si ho Černá Hvězda mentálně upravila. Nyní je naší zásluhou už zase normální..."

Allan D. Mercant nespal. Právě hovořil na dálku s lékařem z centrální kliniky.

„Vy jste doktor Duval, ano? Děkuji vám za poctivou práci, pánové, ale trvám na požadavku, abyste mi poslali podklady vaší terapie. Popis průběhu léčení a použitých prostředků musí přesně sedět!"

Mezitím do místnosti vstoupil Eignar Troll. Počkal, až Mercant ukončí hovor a obrátí se k němu. Pak hned spustil.

„Pane, chtěl bych všechny důležité kosmodromy uzavřít pod ochranný energetický štít. Tady je jejich soupiska. Tím by se nám mělo podařit zabránit společnému startu administrátorů."

„To nepůjde, Trolle. My nemůžeme uzavřít kosmodromy. Taková násilná izolace by byla jenom vodou na mlýn separatistů. Pokud jste už učinil nějaké kroky, odvolejte je. . ."

Fellmer Lloyd a Gucky seděli společně v měsíčním archívu a dumali, jak by mohli objevit Metscha. Jejich parapsychické síly jim v tom zatím příliš nepomohly.

„Podle vyhodnocení všech pozorování by měl být někde v oblasti C 34," konstatoval Gucky.

„To jsou správné budovy," suše opáčil Lloyd.

„Ani jeden obytný barák," kroutil hlavou Gucky. „Mrkni se, co je v podzemí..."

Lloyd přikývl a zadal úkol počítači. V mžiku se mohli v obraze 3 D procházet pod správnými budovami. Vtom Fellmer Lloyd zalapal po dechu. Pod podzemními zařízeními se nacházel prázdný, nevyužitý

prostor o rozměru padesáti čtverečních kilometrů!

„Rychle, navlíkáme bojový obleky!" zvolal Gucky. „Půjdeš tam se mnou!"

Krátce nato byli připraveni do akce. Gucky se soustředil a teleportovali... vynořili se za jakýmsi agregátem a Lloyd ihned psychicky zaměřoval okolí. Gucky vyvíjel své telepatické síly.

Téměř ve stejný okamžik ho měli: Froser Metscho tam byl, ale ne sám, kolem něj se nacházelo několik tisíc mužů.

„Trochu moc nepřátel najednou," zašeptal Gucky. S tak velkým počtem protivníků nemohli bojovat. „Moment, Fellmeré." řekl myšob a zmizel. Lloyd zůstal na místě a zaměřoval jednotlivé mozky.

„Panebože," zašeptal po chvílce, „vždyť oni jsou všichni nemocní!"

Gucky o tom však nebyl přesvědčen. Zprvu nechápal, jak se sem do tajného podzemního úkrytu dostalo tolik lidí, pak ale objevil transmitter a bylo to jasné. Transmitter byl maskován v jakémsi obřím přístroji. Několik mužů na transmitteru pracovalo, zdálo se, že se snaží odstranit závadu. Gucky jim v duchu přál, aby ji hledali hodně dlouho.

Pak už si jich nevšiml a zamířil opačným směrem. Teleportovat a pro jistotu se z teleportace vynořil nahoře pod stropem. Pod sebou měl rozlehlé skladiště, rozčleněné na malá uzavřená pracoviště, ve kterých seděli další muži a usilovně se soustředili na práci.

Gucky chtěl vědět, jestli je to stejné i na konci skladové štolý a teleportovat.

Když se znovu zjevil, musel se spokojeně zašklebit: Díval se totiž přímo na generální štáb Černé Hvězdy!

Uprostřed skupinky mužů seděl Froser Metscho a něco vysvětloval. Myšob se ponořil do jeho myšlenek... a vstaly mu z nich chlupy na hlavě!

Froser Metscho právě sděloval svým nejbližším spolupracovníkům způsob, jakým se chystal chladnokrevně zničit všechna nejdůležitější města Země.

Gucky četl Metschovy následující myšlenky: Jakmile bude odstraněna porucha transmitteru, nechám se přenést nahoru a odvysílám odpalovací impulz!

Myšob tasil paralyzátor a nastavil ho na nejvyšší intenzitu záření, aby toho zločince tam dole umlčel. Na okamžik polevil v pozornosti a málem ho to stálo život. Jenomže střelec z termozbraně, který na něj zezdola namířil a vystřelil, byl střelec mizerný, a tak Guckyho minul.

Gucky instinktivně teleportoval zpátky k Fellemerovi Lloydovi. „Musíme za Mercantem. Rychle, na nic se mě neptej.“

Sotva se vynořili v pracovně šéfa rozvědky, Gucky vychrlil své informace a naléhal, aby okamžitě zakročili, protože jinak by mohli být pozdě. Metscho opraví transmitter a vyhodí Zemi do vzduchu...!

merchant se zasmušile ušklíbl. „Bez obav. Šéf připravil Metschovi překvapení, které Prvního konzula moc nenadchne.“

„Jakýpak překvapení?“ zvědavě se zeptal Gucky.

„To nemám tušení, prcku. Podrobnosti mi nesdělil.“

V centrále rozvědky na Měsíci byli agenti okamžitě informováni o Guckyho zjištěních. Zatímco myšob na Zemi ještě mluvil s Mercantem, transmitterové specialisté už se pouštěli do práce. Znovu přitom enormně pomáhal Nathan a on taky sestavil plán, podle kterého mělo 3 000 agentů vtrhnout do Metschovy tajné centrály. Plán předpokládal, že do ní vniknou ihned poté, co Metschův transmitter začne znovu fungovat.

Agenti mezitím objevili Metschův tajný transmitter, který využil ke svému útěku z Měsíce na Zem. Před transmitterem ležela mrtvola jednoho z rozvěděčků. To jeho křik slyšeli ve sluchátkách... ale Metscho tady zřejmě ztratil nervy, protože zapomněl zapnout samodestrukční zařízení, které by transmitter hned po jeho odchodu zničilo.

Čekání bylo nekonečné.

Rhodan společně s Allanem a Bullym stáli před svými transmitery. Podle časového plánu to měli být právě oni, kdo jako první vstoupí do Metsehova podzemního hnízda. Těsně za nimi stáli oba teleporteři Tako Kakuta a Ras Čubaj. Mezi nimi Mory Abroová...

A konečně přišla ta zpráva. Zaměřené impulzy potvrzovaly, že Metschův transmitter pracuje.

Rhodan, Bully a Atlan vešli do světelného oblouku. Jakmile se před nimi rozjasnilo světlo pozemní haly, zahájili palbu. Prvních pět mužů padlo k zemi. Dalších třicet následovalo. Rhodanovi muži měli své paralyzátory zapnuté na maximální výkon.

„Jde to až moc hladce," poznamenal Atlan a uvolnil prostor před transmittersem, aby z něj mohli vystupovat další. Stejně tak učinil každý, kdo vyšel do podzemí.

„Střílet jen z paralyzátorů!" opakoval rozkaz Rhodan a postupoval přískoky vpřed.

Nemilosrdné omračující paprsky kosily řady nepřátel, až se nakonec Rhodan zastavil. Nikde neviděl brány do sousedních hal.

„Přejít na dezintegrátory!" zvolal.

„Mohl bych tam skočit a otevřít vstupy z druhé strany!" nabízel se Kakuta. Rhodan zavrtěl hlavou.

„Prohledejte stěnu. Někde poblíž musejí být oba vstupy."

Ale plastikobeton neměl ani jedinou tenkou spáru!

Rhodan se otočil na Marshalla: „Pokuste se najít Meschovy myšlenky..."

Šéf jednotky mutantů se soustředil a hned nato vzrušeně zvolal: „V té stěně jsou palebná stanoviště. Právě jsou obsazována střelci! !"

Rhodan varoval ostatní a pak zamířil do míst, která mu Marshall určil.

Stiskl spoušť dezintegrátoru. Kam paprsky dopadly, měnily krystalické strukturální pole hmoty tak, až sublimovala. Paprsky se zavrtaly metr hluboko, ale pořád nebyly skrz.

„Šéfe," volal Marshall. „Metschovi muži nejsou vycvičení. S tou technikou si nevědí rady!"

„Jsme skrz!" křikl Kakuta.

Za chvíli byla převážná část stěny odstraněna a Rhodanovi vojáci mohli vzít do rukou paralyzátory. Na pár vteřin utichla veškerá palba. Protivníkovi muži podléhali panice. Pobíhali halou zmateně jako děti.

„To není normální," hlesl Marshall.

„Však oni taky nejsou normální," dodala Mory.

„Šéfe, hážu světelnou bombu!" zvolal Marshall.

„Zavřete oči, Mory! Dejte si přes ně ruce!" křikl Rhodan. Z otvorů ve zdi už na ně nikdo nestřílel.

„Prolézt na druhou stranu!"

To byl začátek konce centrály Černé Hvězdy. Přesto byli mezi Rhodanovými muži tři mrtví a více než tucet raněných. Allanova skupina se spojila s Rhodanovou, když vtom kdosi zvolal: „Támhle! To je Metscho!"

Stál tam a zvedal zbraň proti Rhodanovi...

Mory Abroová tasila a vystřelila.

Myslela si, že na Metscha střílí z paralyzátoru, ale když viděla barvu paprsku, došlo jí, že to je termopaprskomet. Tento její omyl stál Metscha život - tak zemřel jediný muž, který byl široko daleko informován o nejdůležitějších cílech a záměrech Černé Hvězdy.

O něco později, když už se bojovalo jen ve vzdálených koutech podzemí, řekla Rhodanovi: „Po Iratiovi Hondrovi byl Froser Metscho druhý největší nepřítel lidstva. Měla jsem radost, když zemřel, ale ne proto, že zemřel mojí rukou. Chtěla jsem vám ho předat živého, Rhodane. Věříte mi?"

„O tom nepochybuji, Mory. Nelamte si s tím hlavu. Ale ten, kdo spřádá tak děsivé plány jako on, musí s násilnou smrtí počítat."

Vůdce Iratio Hondro seděl na Plophosu a pozorně sledoval přímý přenos z Terranie, určený všem osídleným planetám.

K administrátorům a prezidentům hovořil Perry Rhodan. Ani slovem se nezmínil, že zdržel jejich loď na Zemi pomocí silných tažných paprsku. Jen letmo se zmínil o tajném spolku Černá Hvězda a zamlčel, že na padesát tisíc lidí se právě nyní nachází v lékařské péči, aby se mohli psychicky zdraví vrátit do života. Pomlčel i o tom, že se nadále pátrá po ukrytých bombách.

Tím déle však hovořil na téma člověk a jednota lidstva.

Jenom když budeme jednotní, můžeme jít dál svou cestou. Musíme si uvědomit, že jsme jedna velká rodina a že je jedno, kde kdo z nás žije.

Dovolte, abych na tomto místě vyslovil přesvědčení, že se člověk

brzy pokusí navštívit sousední galaxie."

Iratio Hondro se nebezpečně zašklebil. „Na téhle cestě ty už ale budeš chybět, Rhodane," procedil skrz zuby. „Místo tebe poletím já. Budeš mít krásnej pomník. Napíšu ti na jeho podstavec, žeš byl hrozně dobrej. Proč ne? K mrtvejm se člověk může chovat slušně.

Rhodane," řekl ještě jednou, „ke galaxiím poletím JÁ!"

Kurt Brand PANIKA VE SLUNEČNÍ SOUSTAVĚ

Edice Perry Rhodan, sv. 193

Z německého originálu Panik im Sonnensystem, vydaného nakladatelstvím Verlag Arthur Moewig

GmbH v Rastattu roku 1986,

přeložil Jaroslav Kuřák.

Vydal jako svou tisící osmistou devadesátou druhou publikaci

IŽ, s. r. o., Václavské náměstí 36, Praha 1, roku 1999.

Odpovědná redaktorka Jolana Čermáková.

Výtvarný redaktor Jan Přibík.

Vytiskl Mír, a. s., Práteleství 986, Praha 10-Uhřetěves. Vydání první. Tematická skupina 13/34.

Rozšiřují PNS, a. s., a soukromí distributoři. Informace o předplatném

podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, doručovatel tisku

a předplatitelské středisko. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, a. s.,

administrace vývozu tisku, Hvozděanská 5-7, 148 31 Praha 4.

Ve Slovenské republice rozšiřují PNS, a. s., Mediaprint-KAPA

a ABOPRESS, spol. s r. o., Vajnorská 134, 831 04 Bratislava. Tel./fax 004217/4445 3334.

Za obsah veškeré inzerce odpovídá inzerent. Doporučená cena 21,81 + 1,09 DPH = 22,90 Kč